

It is published every week for:
"GLASLO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
 Sworn circulation, 15,800
 Issued every Wednesday
 Subscription rates:
 For members yearly \$3.00
 For nonmembers \$1.00
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 3912.

GLASLO K. S. K. JEDNOTE

BELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

Najveći slovenski tednik v Zdrženih Državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Ima 15,800 naročnikov
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$3.00
 Za nečlane \$1.00
 Za inozemstvo \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 29. — No. 29.

CLEVELAND, O., 15. JULJA (JULY), 1925.

Leto XI. — Volume XI.

NESREČA NA LOVU.

ROJAK FRANK JUSTIN NEVARNO OBSTRELJEN.

Lorain, O. 13. julija. — Zadnji torek, dne 7. julija je zadel tu živečega občežnanega rojaka Fr. Justina velika nesreča. Kot znano je Frank poseben ljubitelj narave, zlasti pa lova, in kadar mu čas dopušta, vzame puško ter gre za "jazbeci". Tako je bilo tudi označeni torek, ko se je podal z nekim prijateljem v Berlinville pogledat, kaj "jazbeci delajo". Ležal je v visoki travi in čakal. Ko se pa malo dvigne, da bi se vsedel, je njegov spremljevalec, ki je bil kakih 50 čevljev od njega, mislil, da se giblje jazbec, in je sprožil svojo puško. Kroglja je zadela Justina v hrbet, šla skozi rame in roko na petih mestih. Frank je začel takoj hudo krvaveti, in trajalo je dalj časa, predno je prijatelj dobil nekega vaškega zdravnika, ki je Justina za silo obvezal, nakar so ga prepegljali v St. Joseph bolnico v Lorainu, kjer se nahaja pod oskrbo dr. Pitzele v jako nevarnem položaju. Zgubil je mnogo krvi. Z Mr. Justinom je bila tedaj tudi njegova mlajša hčerka "baby", ki se je radi nesreče očeta močno prestrašila. Vrlemu rojaku in prijatelju želimo, da bi čimprej okreval in se zopet vrnil med svojo ljubo družino.

VABILO

na slavnostno blagoslovljenje zvonov pri Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.

Vsem cenjenim rojakom naznanjamo, da bo 19. julija slavnostno blagoslovljenje zvonov pri Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois. Zjutraj ob 10. uri po starem času (ob 11 uri po novem času) bo slovesna sv. maša in pridiga govoril bo Very Rev. P. Hugo Bren, O. F. M. provincialni komisar. Pred sv. mašo bo blagoslov zvonov katere so darovali Slovenci. Veliki zvon so darovali Jolietčanje. Drugi zvon je kupilo društvo sv. Stefana št. 1. K. S. K. J. Chicago, Illinois. Tretji zvon je kupil Mr. Frank Grill iz Chicago. Po sv. maši bo na hribu za cerkvijo vrtna veselica ali piknik društva sv. Stefana št. 1. K. S. K. J.

Vsi dragi rojaki iz Chicago, South Chicago, Joliet in iz vseh bližnjih naselbin ste uljudno vabljeni, da se te slavnosti udeležite. Pridite vsi, ki vam je mogoče od blizu in daleč, vsi ste dobrodošli.

oo. Franciškani.

PISATELJ V ZADREGI.

V Peteraboro, N. H. začasnou živeči pesnik in pisatelj Maxwell Bodenheime se bo moral zagovarjati newyoriko sodnijo, ker je nedavno izdal neko pohujljivo novelo. Sodnik McIntyre ga je stavil pod \$2500. — varščine. Z njim vred bo kaznovana tudi tverka, ki je Bodenheimovo knjigo izdala. — Peter Zgaga, pisar pred tem sodnikom!

Kdor ne pozabi storjenih mu uslug, in kdor rad ne odpušča, ne more biti vnet prijatelj.

VABILO NA PIKNIKI

Milwaukee-West Allis, Wis.

— Ker se je že toliko storilo po slovenskih naselbinah širom Amerike glede narodnega dela in pa v prid slovenskemu narodu sploh, raditega so se društva, spadajoča pod okrilje K. S. K. J. v Milwaukee in West Allis združila, da tudi začno nekaj in če Bog da, tudi započeti končajo, — in to je, kar pred vsem potrebujemo — slovensko pokopališče.

Vsakomu je znano, da kolikor se želimo zbirati v življenju tako tudi, marsikdo, skoro da večina, želi, da bi po smrti bil pokopan med svojci. Za naselbino, kot je Milwaukee-West Allis, bi to bilo velikega pomena tudi politično, kajti Slovenci bi imeli še nekaj več ugleda in vpliva kot pa do sedaj.

Ker je ideja dobra in upanje trdno, raditega se je na seji Združenih društev sklenilo, da se v ta namen priredi piknik, katerega dobiček naj bi bil nekakšen začetek ali plod iz katerega naj bi zrasel sad.

Tozadnji piknik se bo vršil v nedeljo dne 26. julija v splošno znamenem Sme Slugs parku (Corner Beloit cesta in Woodlawn Avenue). Ker bo za vse najboljšje poskrbljeno, se prične piknik takoj po kosilu. Tam bodo različna razvedrila in igre, kot kegljišče ter pes, kajti dvorana je velika in izvrstna. Pekel se bo na ražnju — že veste kdo, in pa po dobrem lunchu bo pa tudi dobra kaplja za poplahniti. Za izvrstno godbo je poskrbljeno, in Vi pa poskrbite za srbeče pete. Da se prepičate, da je ta akcija za splošno, vam bo dokaz močan pevski zbor združenih društev pod vodstvom splošno znanega organista brata John Kovačiča, kar je že samo na sebi dokaz, da bo O. K.

Rojaki in rojakinje, bratje in sestre, pomnite, da se piknik vrši v vsakem vremenu, naj bo lepo ali kisel, če tudi mokro, kajti dvorana je dovolj prostorna in za gašenje suše bo tudi poskrbljeno, radi tega se vabite in ste prošeni še posebej, da ta piknik posetite. Če bo vreme nagajalo, spomnite se na veselo obraze, kar smo pričarani, da bo zmagalo nad vremenom. Kot že omenjeno, se vrši piknik za skupno korist; glejte, da ne bo nikogar izmed Vas, in Vaših prijateljev, da ne bi bil navzoč. Vstopnina v park prosta.

Kašipot: — Iz Milwaukee: Vzemite karo z napisom "Woodlawn", ki vozi po Reed Street in Greenfield Avenue. Izstopite na koncu proge, kjer vas bodo čakali avtomobili, da vas popeljejo na piknikov prostor. Za West Allis: Idite peš do 51 Avenue in Burnham street, ter vzemite gori označeno karo. Za avtomobiliste: — Vzemite National ave, do Woodlawn zavijte na levo in po kratki vožnji boste pri nas, ali pa vzemite direktno Beloit cesto.

Z obilno udeležbo se pripravljamo. Pripravljali odbor Združenih društev KSKJ.

POZDRAVI IZ DOMOVINE

Nekaj naših znanih Clevelandčanov, ki se mudijo na obisku v stari domovini nam je poslalo tekoči teden lične razglednice z mnogimi pozdravi.

Prvi se je oglasil z Dunaja Mr. Iv. Zorman, kjer se mu baje bolj dopade kot tukaj? Ko se vrne zopet nazaj, bo gotovo zopet kmalu izdal novo zbirko svojih poezij, kajti pesmi zlagala celo med vožnjo na vlak. Srčna Vam hvala Mr. Zorman za Vašo pozornost.

Naš sosed in sobrat Jernej Knaus in njegova soproga sta pripravila na Vidov dan (28. junija) romanje na sv. Kum, najvišji hrib Dolenjake, visok 1219 metrov, odkoder sta nam poslala sliko cerkve sv. Neže in sv. Jošta. Kako so jo Knausov stric na sv. Kum korakali, nam bodo povedali več osebno.

Sobr. John Gornik se nas je spomnil iz Velikih Lašč slededne: 27. junija, 1925. "Domovina, mili kraj," je pel pesnik, in resnica je. Krás slovenskih pokrajin, hribov dolin ter planin, posebno pa kraane cerkvice, skoro na vsakem hribu ter v vsaki cerkvi, če pa kapelica. Dobra se imamo; čas mi hitro mine. Nemogoče bo pozabiti našo, drago nam rojstno grudo. Najlepše pozdrave vsemu St. Clairju, J. G.

Br. predsednik A. Grdina je nam poslal iz Lurda na Francoskem sledeče vrtice: En dan in dve noči v Lurdu (1. in 2. julija). Na tisoče romarjev in pohabljenih je tukaj. Ljudstvo v trumah prepeva v procesijah od zunaj in sv. Rešnje Telo nosijo in bolnike blagoslovljajo. Navzočih je več škofov, številno duhovnikov in šolskih sestra; tudi mnogo Amerikancev. To je zares sveti kraj. Pozdrave vsem skupaj. A. G.

NAJVEČJI PREGOVNIK NA SVETU.

West Frankfort, Ill., 12. julija. — Glede največje dnevne produkcije premoaga se sme ponasati tukajšnji C. W. & F. premoagovnik, ki posluje komaj dobro leto. Včeraj se je v tem rovu nakopalo in spravilo na površje v šestih urah in šestih minutah nič manj kot 8,887 ton premoaga.

IMENOVANJE ŠKOFA.

Rim, 14. julija. — Na izpraznjeno mesto pokojnega nadškofa Moellerja v Cincinnati, O., je bil danes uradno imenovan Rt. Rev. John T. McNicholas, škof v Duluth, Minn. Ta čast je nedavno zadela še škofa Chartranda iz Indianapolis, Ind., ki je pa ni mogel prazveti na željo svojih vernikov.

POPRAVEK.

V zadnji številki priobčeni zahvali tresh rojakin iz Clevelanda ki so se nedavno mudile v Jolietu, naj se prvo ime pravilno čita Mrs. Anton Kauska, ne pa Mr. Zahvalo izreka namreč gospa Marija Kauska, soproga g. Anton Kauska.

PROF. JOHN T. SCOPES, povzročitelj znane evolucijske obravnave v Dayton, Tenn.

BRUTALEN UMOR.

17 LETNA SLOVENKA VR-ZENA IZ AVTOMOBILA.

La Salle, Ill. — Noč med predzadnjo nedeljo in ponedeljkom, 5. in 6. julija je zopet pustila za seboj najgrozovitejši čin umora, ki se je še dogodil nadv ženskim spolom v tej okolici.

Zgodnja zjutraj v ponedeljek jutro se je raznesla senzacionalna vest, da je bilo 17 letno dekle, Mary Sejak najdeno umorjeno ob cesti v grmovju, kakor dve milje južno od mesta La Salle. Pripovedovanje o tem brutalnem umoru se čuje sledeče:

Miss Nellie Shabat (slovensko: Sebat) pripoveduje, da je bila navedenka nekako ob 11. zvečer še skupaj z umorjeno Mary Sejak. Prišla sta dva mlada moška in povabila menda njo in Mary Sejak v avtomobil, da jima dasta malo vožnje po mestu in okolici. Nekako ob 11. uri je Nellie Shabat pustila ostale in šla proti domu; omenjena moška pa sta izjavila, da bosta peljala na dom njene sestre še Mary Sejak, katere živi kakor dve do tri milje od La Salle v Jonesville, mali slovenski premoagarski naselbini, takolimenovani "Ajzner". Policiji je Miss Shabat bolj natančno opisala, da sta ona dva fanta zvalila dekleta v avtomobil.

Podrobneje se poroča, da je v ponedeljek zjutraj nekako ob 6. uri bilo najdeno truplo umorjene Miss Mary Sejak, ko je privozil mimo neki Louis Yero, ko je šel na delo. Ležala je mrtva ob cesti v grmovju. Na levi strani na prsih je bila vsa preluknjana od neznanih bodaljav. Po glavi je imela par udarcev, ki zglejajo kot udarci od steklenice. Truplo je bilo prepeljano v mrtvašnico, kjer je ležalo skoro osem ur, dokler se ni šla njene sestra, omožena Rosa Tribushek, ki jo je spoznala kot svojo sestro. Na to se je začelo z zasledovanjem.

Morica aretirana.

S pomočjo neke mlade žene sta bila dne 9. julija popoldne, blizu Chicago aretirana oba spremljevalca umorjene Mary Sejakove; prvi se piše Peter Delphin, drugi pa Leonard Bornac, stara sta 19, oziroma 23 let, oba iz Peru, Ill. Do aretacije je prišlo takole: Označeni čas sta oba osumljenca stala na 63. cesti in Ar-

DEMOKRATI ZBORUJEJO.

NAČRTI ZA PRIHODNJE PREDSEDNIŠKE VOLITVE

Indianapolis, Ind., 12. julija. — V tukajšnjem Claypool hotelu se je zbralo danes številno demokratov iz naše države, ki so se posvetovali glede nastopa pri prihodnjih kongresionalnih volitvah (leta 1926), zaeno pa tudi v svrhu bodočih volitev za predsednika leta 1928.

Kot glavni govornik je nastopil kongresnik A. Oldfield iz države Arkansas. Med drugim je svojim političnim pristašem priporočal, da naj enkrat za vselej pozabijo medsebojne spore, male razlike in verske točke. Rekel je, da imajo baš sedaj demokratje lepo priliko smagati pri prihodnjih kongresionalnih volitvah; in če to dosežejo, jim je zmagata tudi pri volitvah za predsednika zagotovljena?!

Pač je že danes zelo važno, da ne izdajo prekmalu v javnost svojega predsedniškega kandidata kakor se je to vršilo leta 1924. Že po strani je pač govornik omenil tri imena najbolj uplinskih in znanih voditeljev demokratov, ki bi bili sposobni za predsedniški urad in ti so: newyorški guverner Alfred E. Smith, bivši državni blagajnik McAdoo in guverner države Ohio, Vic Donahey.

NOVI MOST PREKO REKE.

Dne 7. julija t. l. so v mestu Bellaire, O. pričeli kopati temelje za novi most ki bo čez reko Ohio vezal dve državi in sicer do mesta Benwood, W. Va.

cher Ave., nedaleč od mesta Argo in Chicago. Slučajno ju je opazila Miss Mary Černe Černe (Czarny) iz La Salle, Ill., ki se je nahajala na obisku pri njenih znancih in Argo. Tej Lasallečanki je bilo dobro znano o umoru Sejakovega dekleta in da morila oblasti zasledujejo. Ker je navidezno poznala ona dva fanta, ju je ovadila policijskemu kapitanu Foranu, ki je oba aretiral in ju odvedel šerifu v La Salle.

Po daljšem izpraševanju se je prvi udal Bornac, priznavaši, da sta oni večer z Delphinom vozila označeni dve mladenki v avtomobilu. Sofiral je Bornac, med tem, ko je njegov prijatelj Delphin sedel zadel pri Sejakovem dekletu. Ko jo je Delphin držal v objemu, je razburjena deklica hitro vstala in z glavo padla na rob vrat pri avtomobilu; zatem se je pa nezvestna zgrudila na cesto z glavo naprej, kar ji je povzročilo smrt.

Čemu sta ona dva lopova pustila nesrečno deklico ležati na oni samotni cesti, nočeta povedati. Obdukcija je dognala, da Sejakova ni bila obstreljena, dasiravno je kazala več znakov vbodljave na prsih; dekle se je opraskalo in ranilo ob bodeče trnje tik ceste. Oblasti bodo sedaj skušale dognati, če sta označena fanta v resnici umorila nesrečno deklico ali ne.

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA GESLA!

CLEVELANDSKE NOVICE

—Zadnje nedeljo v tem mesecu dne 26. julija priredi društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 (Nottingham) svoj prvi piknik na znani Močilnikarjevi farmi. To, komaj 4 mesece staro društvo lepo napreduje; pri zadnji seji je pristopilo kar 14 novih članov; skupno število sedaj znaša že 67 čl.

Za prvi piknik tega vrlega društva se delajo že danes velike priprave. Kdor še ni označeno nedeljo namenjen pohiteti venkaj iz mesta naj se udeleži tega piknika; več o tem boste čitali v posebnem oglasu prihodnji teden.

—Umrl je v sredo, 8. julija rojak Frank Malnar, star 68 let, stanujoč na 1030 E. 64th St. Doma je bil iz vasi Podklanec pri Sodražici. V Ameriki je bival 30 let. Tu zapuščala soprogo, dve hčeri in sina. Bodi mu hladna ameriška zemlja!

—V sredo, 8. julija zjutraj je umrla Anna Intihar-Longar, stara 49 let. Doma je bila iz Puzelja, fara Velike Lašče. V Ameriki je bivala 26 let. Tu zapuščala soproga in tri otroke, štiri sestre in dva brata. Bila je članica dr. Maccabees, dr. sv. Ane, št. 4. SDZ in dr. Srca Marije (novo). Pogreb se je vršil dne 11. t. m. zjutraj iz hiše žalosti na 6416 Carl Ave. Naj počiva v miru!

—Te dni odpre svoj urad naš novi slovenski zdravnik, dr. Louis J. Perme. Svoj urad bo imel skupno z znanim slovenskim zobozdravnikom, Dr. William J. Lausche, v poslopju Slovenske posojilnice na 6233 St. Clair Ave. Dr. Perme se posebno zanima za operacijska dela.

—Včeraj popoldne se je obiskala v naši pisarni sosestra Mary Oblak, tajnica dr. sv. Vincenca št. 182 v Elkhart, Ind. v spremstvu njenega moža in hčerke. Oblakovi so prišli v Cleveland na kratek obisk svojih sorodnikov in znancev.

—Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 v West Parku je minulo nedeljo popoldne priredilo lep družaben sestanek svojim članom in povabljenecem povodom 3 letnega društva. obstanke. Te prireditve se je udeležil tudi gl. nadzornik br. Zulch, urednik "Glasila" in predsednik dr. sv. Vida, št. 25. br. A. Strniša; navdušeni govorci ustanovnikov društva in povabljenecv so zelo poveličevali to prireditve, izborne kuharice iz West Parka so pa to pot zopet pokazale, da so prave mojstrice pri pripravah fine pečenke, potic itd. Označeno društvo je bilo pred 3 leti ustanovljeno s samo 12 čl., danes je pa že največje v dotični naselbini, za kar gre največja zasluga neumornemu bivšemu predsedniku in sedanjemu tajniku br. Jos. Grdina. Čast in priznanje West Parku!

—Prihodnjo soboto, dne 18. t. m. bo v cerkvi sv. Vida poročena gđc. Mary Srnovrnik, starejša hčerka organista cerkve sv. Vida. Mr. Peter Srnovrnik in zborovodji pevs. dr. "Lira". Zakonsko zvestobo bo ob-

ZANIMIVA OBRAVNAVA.

EVOLUCIJSKA OBRAVNAVA JE V POLNEM TEKU.

Dayton, Tenn., 10. julija. — Nepricakovana borba med znanostjo in antievoluucijsko postavo v državi Tennessee se je pričela danes v dvorani tukajšnje sodnje. Sodnik Roulston je točno ob 9. uri otvoril obravnavo, nakar je metodistovski duhovnik Rev. William Cartwright opravil lepe molitve za uspešen zaključek pri tej obravnavi.

V dvorani se je zbralo vse polno poslušalcev od blizu in daleč; samo časnikarskih poročevalcev iz raznih držav je okrog 100. Glavno pozornost zbujajo zagovornik fundamentalistov William Jennings Bryan in zagovornik evolucije, Clarence Darrow, ki bosta skušala doseči vsak svojo zmagu.

Zatem je okrajni generalni pravnik navzočim razložil, da država razveljare prvo obtožbo napram 24 letnemu profesorju Scopesu vsled kršitve antievoluucijske postavbe radi neke važne pomanjkljivosti, vsled česar naj se označenega obtoženca ponovno stavi pred veliko poroto.

Tekom ene ure je bilo v to svrhu odbranih 12 porotnikov, katere sta obe stranki odobrili.

Ko je Clarence Darrow zahteval, naj se pozove k obravnavi znanstvenike in učenjake v svrhu obrambe njegovega klienta (prof. Scopesa), ki naj bi kot kompetentne priče pojasnile kaj je evolucija, je državni pravnik to zahtevo odklonil, češ, da država nima te pravice. Darrowu bodo pomagali pri zagovorništvu Mr. Thompson A. Garfield Hays in Dudley Field Malone; Bryanu pa njegov sin ter številno drugih.

Predlog Darrowa propadel.

Dayton, Tenn., 13. julija. — Pri današnji evolucijski obravnavi je zagovornik prof. Scopes odločno zahteval, da naj se opusti običajni molitev pred vsako otvoritvijo obravnave; nato mu je pa sodnik Raulston odgovoril, da je na onem sodišču že več let tak običaj, in da se bo tudi sedaj molilo.

V obče je tukaj mnenje, da bo ta zanimiva obravnavna zaključena že v tresh dneih in da bodo fundamentalisti, ki obsodijo evolucijo, zmagali.

ZNAMENJA ZA TURISTE.

Columbus, O. — Vsled določbe guvernerja Donahey so s 1. julijem letos pričeli postavljati svarilne bele lesene križe ob vseh državnih cestah, kjer se je kdaj pripetila kaka avtomobilska nesreča. Za vsako ponesrečeno osebo bo postavljen en križ s primernim svarilom ne previdnim avtomobilistom. Na križu bo označeno tudi ime žrtve in datum njegove smrti. S temi novodobnimi svarilnimi znamenji se namerava omejiti število avtomobilskih nesreč.

Ijubila svojemu izvoljencu Mr. Anton Potočniku; nevesta je bila rojena v Waukegan, Ill., ženin je pa iz litijskega okraja. Iskrene čestitke! Bilo srečno!

Društvena naznanila in dopisi

VABILO NA PIKNIK!

Iz urada društva sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.

V imenu našega društva ponovno vabimo vse cenjene sobrate in sestre K. S. K. Jednote v Chicagu, So. Chicagu, Jolietu, Aurora, Elmhurst, Waukegan, North Chicago, Argo in Summit, kakor vse druge cenjene rojake, na veliko vrtno veselico ali piknik, katero priredi naše društvo v nedeljo, dne 19. julija, na farmi č. oo. frančiškanov v Lemont, Ill.

Dopolodne ob 10. uri po starem času (ob 11. uri po novem času) bo slovesna sveta maša, katere se bo naše društvo korporativno vdeležilo. Sveto mašo in govor bo imel Very Rev. Dr. Hugo Bren, O. F. M. Pred sveto mašo bo blagoslov zvonov, katere so darovali Slovenci. En zvon je kupilo naše društvo in enega je kupil naš sobrat Mr. Frank Grill, blagajnik našega društva.

Po sveti maši in blagoslovljenju zvonov, se bo pričela na hribu velika vrtna veselica ali piknik našega društva. Na to društveno zabavo se enkrat vabimo vse cenjene rojake od blizu in daleč. Pridite vsi. Vsi ste dobrodošli. Za dobro postrežbo za vse cenjene goste bo skrbel veselilni odbor.

Vsi, kateri se želite voziti z trucki, ste proseni, da se zglasite najkasneje do petka, dne 17. julija pri tajniku Louis Zelnikarju, ali pa pri sobratu Anton Gregoriču, da se zamore naročiti zadostno število truckov ter da se preskrbi prostor za vas. Cena vožnje bo jako nizka: za odrasle bo 75 centov, za mlajše od 12. do 16. leta 50 centov, manj kot 12 let stari 25 centov. Otroci v navožu so prosti. Označena cena bo zadostovala za tja in nazaj. Trucki bodo čakali na 22nd in Lincoln St., pri Tomažiču. Iz Chicaga bodo odšli točno ob 9. uri dopoldne. Zatorej skrbite, da boste ob pravem času na določenem mestu. Kateri se boste vozili po ulični železnici, vzemite v Chicagu Archer Ave. karo do City Limits, kjer dobite Lemont ali Joliet karo. Listek kupite do St. Mary's ali St. Francis College, Lemont.

V Jolietu pa vzemite karo, katere vozi v Chicagu. Vsaka se ustavi pred cerkvijo Marije Pomagaj. Na svidenje, dragi rojaki, v nedeljo, dne 19. julija pri Mariji Pomagaj, v Lemont, Ill. Naše društvo vam bo hvaležno za vaš posej in vam že danes kliče: dobrodošli!

Odbor.

Društvo sv. Vida, št. 25, Cleveland, O.

Ker smo prejeli povabilo od našega sobratskega društva v Newburgu, društva sv. Lovrenca, št. 63 na njih piknik, vršec se prihodnje nedeljo (19. julija), na vrtu rojaka Anton Goriska na Green Road, Randall, O., zato vas cenjeni bratje prosim, da bi se temu vabilu polnoštevilno odzvali. Kje je Goriskova farma, je gotovo vsakemu znano; zabave in razvedrila bo dosti na razpolago. Torej ne pozabite tega piknika!

S sobratskim pozdravom, Anton J. Fortuna, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

Opozorjam vse člane našega društva, da se vdeležite seje dne 19. julija, katere je bila preložena od zadnje nedelje.

Ker je to ravno polletna seja in bodo prebrani računi in bo tudi več drugih važnih točk na dnevnem redu, je prošnja vsak član, da se te seje vdeležiti.

Seja se prične ob pol štirih popoldne.

Z bratskim pozdravom, August Cepon, tajnik.

VABILO NA PIKNIK.

Iz urada društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., se naznanja članom in članicam, da se bo vršila društvena veselica (piknik) dne 19. julija na znamenitem prostoru Antona Goriske na Green Rd., Randall, O.

Dolžnost je vsakega člana, da se te veselice vdeležiti. Zapomni naj si pa vsak: kdor se iste vdeležiti ne bo, se bo z njim postopalo po ukrepu društva, kar pomeni, da bo moral plačati gotovo avto v društveno blaginjo. Torej, da se izognemo sitnosti, le vsi na ta piknik!

Bratski pozdrav, Anton Kordan, tajnik.

NAZANILCI.

S tem naznanjam vsem članom društva sv. Petra in Pavla, št. 64 v Etna, Pa., da bomo imeli društveni piknik dne 19. julija na Carevi farmi, West Etna.

V svrhu izleta na ta prostor bodo članom, živčim v Pittsburgu, na razpolago vozovi (trucki), in to ob 12:30 in ob 1:30 popoldne. Truck bo čakal v Pittsburgu na 48, 51, Butler St. Iz Etna bo vozil truck vsako uro in to od 9. ure zjutraj do 3. popoldne. Vozovi v Etna bodo stali na 110 Bridge St., na W. Etna R. R. Crossing.

Toliko vsem članom in članicam naznanje in na veselje svidenje na pikniku! Vsi Slovenci in Hrvatje dobro poznajo dobro postrežbo jamci naše društvo.

John Skoff, tajnik.

Iz urada društva sv. Ane, št. 105, New York, N. Y.

S tem naznanjam članicam našega društva, da se vrši društvena sveta maša na čast naših patroni, sv. Ani za vse mrtve in žive sestre društva v nedeljo, dne 26. julija ob 9. uri dopoldne v cerkvi na 62 St. Marks Place, New York.

Torej ste drage mi članice uljudno vabljeni, da se te svete maše za gotovo vdeležite. Pridite v dvorano v pritličju cerkve ob triletni na 9, odkoder skupno odkorakamo k službi božji; prinesite s seboj tudi društvene znake, da pokažemo, koliko nas je in kako se zanimamo za društvene stvari.

Vas iskreno pozdravljam, kakor tudi vse članstvo naše cvetoče Jednote.

Mary Willer, tajnica.

Vabilo na sejo.

Članice društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O. (Newburg), so prav ljudno vabljeni, da se kolikor mogoče v obilnem številu vdeležite prihodnje seje, ki se vrši v navadnih prostorih in ob navadnem času.

Pri tej seji bo prečitani polletni račun, zato bodite vse navzoče, da boste videli, v kakšnem stanju je naša društvena blaginja; saj v nedeljo popoldne si vsaka lahko odtrga eno uro, da se vdeležiti seje. Na tej seji pride tudi na vrsto nekaj stvari, kar ne more samo odbor rešiti, ampak mu morajo članice pomagati. To ni prav, in tudi lepše ne, ako ne pridete na sejo, da potem, če se kaj ukrene zabavljate. "To ni prav, in to ni prav." Vdeležite se seje, kjer imate besedo; tam povejte kar ni prav, ne pa živeti se.

Pa še nekaj bi vam rada priporočila, drage mi sestre. Ko primate na sejo, pomnite, da niste doma. Povejte, kar imate za povedati, potem pa tiho; pa ne vsem naenkrat govoriti, da se nič ne zastopi. Kar sem jaz pri društvu (nekako osem let),

nisem še bila pri seji, da bi se lahko reklo: "Danes je bila pa seja v redu." Govori se vse, ena čez drugo in nazadnje pa odbor nič ne ve, kje je in kaj bi začel. Pa bo katere rekla: "Zakaj je pa predsednica?" To je že res; predsednica mora paziti na red. Pa mislite, da bi se katere ne dobila, ki bi rekla: "Glej, komaj je prišla v odbor, pa že hoče nas ustrašovati; nas, ki smo že bolj dolgo pri društvu kot pa ona!" Povem vam, da bom od sedaj naprej bolj zahtevala, da je pri društveni seji mir in da se dostojno obnašate. Govori se le takrat, kadar se dobi dovoljenje, ne pa vse kmalu.

Naj ta dopis ne naredi nobene zamere pri članicah; saj je vse res, kar sem vam povedala. Opominjam vas še enkrat, vdeležite se seje, ne pa pošljite samo otrok, ker pri otroškem oddelku se ne potrebujemo seje. Pozdrav vsem članicam našega društva in vsemu članstvu Jednote.

Theresa Glavich, predsednica.

Iz urada tajnika društva sv. Michaelja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Tem putom dajem naznanje članom in članicam zgora imenovanega društva, osobito onima, koji niste bili na prošlj sjeđnici 12. julija, da bute znali, da ču ubirati uplatu do 25. svakega mjeseca. Stoga braća i sestre, koji niste bili in uplatili svoja asesmenta pri društvu 12. jula, požurite se, da stvar uredite in podmirite do 25. julaja.

Braće, istina slabi su časi, a je dosti e nemarnosti pri nekolic. Znaete da se boté našli uvrijedni u "suspendaciji" ali mené ne krivite; ja vam dosti puščam i na volju dajem; ali što je preveć, ne može se podneti. Verujte mi, da vam ne mogu več biti bolji nek je sam.

Zato još jedan put, da buté znali: koji mi se ne javi do 25., koji duguje više od jednoga mjeseca, bude suspendiran; a posledice sebi sami pripisite. A znate, da u "suspendaciji" izgubi svaki član pravo na potporu, operaciji i na osmrtnini. Ovo vam neka služi za uvijek. Dok bute pri društvu, ne zaboravite označenega dana.

S tem vas prisrčno pozdravljam, vam udani

Matt Brozović, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

S tem prosim vse članice našega društva, da se vdeležite prihodnje seje dne 26. julija (četrtó nedeljo), ker bo dosti važnih točk na dnevnem redu. Zadnji mesec ni bilo nič seje zaradi premajhne vdeležbe članic. Res je nas še malo, ker je to društvo še mlado; pa vsaj me bi se morale enkrat na mesec skupaj sniti, da bi se malo pomenile v prid društva in naše dične Jednote.

Pri tej priliki tudi prosim, da bi agitirale za nove kandidatinje, da bi naše društvo bolj rastlo. Kakor nas poziva glavni tajnik brat Josip Zalar, da bi taj pridobili 1000 novih članov v tem času, ko je naš glavni predsednik, brat Anton Grdina na obisku v stari domovini, da mu naredimo veselo presenečenje, ko se vrne nazaj. Jaz apeliram vsled tega na vsa društva K. S. K. Jednote, da bi se tako agilno zanaprej delovali kakor ste dosedaj.

Zeloča vsem skupaj mnogo uspeha, ostajam s sosestrskim pozdravom vdana

Mary Perme, tajnica.

Bridgeport, O. — Spostovani sobr. urednik: Kakor ste že poročali v Glasilu, da sta vas v pisarni obiskala na ženitovanjskem potovanju naš vrli tajnik dr. sv. Barbare št. 23 in manager našega znanega K. S. K. Žogometnega Kluba br. Ludvik Hoge in njegova izvoljenka Mary, naj omenim še to, da se je poroka vršila v tu-kajšnji cerkvi sv. Antona e slovesno sv. mašo z leviti, pri ka-

teri sta stregla tudi dva ženinova brata; starejši je bil bogoslovec redovni brat Benedikt OFM. kot deakon, mlajši, Stan-ko pa kot strežnik.

Kako priljubljena in spoštovana je Hogetova družina in novoporočena tu in v okolici, je pričala mnogostevilna udeležba sorodnikov in prijateljev pri sv. maši in tako tudi po cerkvenem opravilu ko smo se zbrali na domu ženinovih staršev, kjer so nam Hogetova mati in izborne kuharice nad vse imenitno postregle. Tudi iz Canonsburga, Pa., odkoder je nevesta doma so prišli poleg njenih sorodnikov (mami Helena Turk in sestre) tudi Mr. Michael Tomáček, hčerka Mary in Miss Frances Mohorich, znana navdušena katoliška delavka na društvenem polju v Canonsburg. Razume se, da smo se imeli dobro v tako prijazni in veseli družbi; zato se na tem mestu prav iz srca zahvaljujemo Hogetovi družini za vso postrežbo in uljuden sprejem; novoporočencema pa še enkrat iskreno želimo, da bi se vse uresničilo, kar smo jima voščili.

Naj ju spremljata Božji blagoslov in sreča vse dni do konca življenja; dan te poroke (29. junija) bo tudi nam ostal v trajnem spominu. Naša nova zakonska dvojica si je napravila svoj dom v Boydsville; v ta namen je kupil Ludvik že pred poroko lepo posestvo in hišo od rojaka Martin Potnika poleg društvene dvorane. Upamo, da bo zdaj, ko je dobil vrlo tovaršico in si napravil svoj dom, še bolj vneto deloval na društvenem polju in v korist nasebine.

Delavske razmere so tukaj še vedno daleč od normalnosti; dva velika premogorova "Wheeling Creek" in "Lansing" tukaj že 7 mesecev počivata; tako je tudi več drugih rovojv v okolici zaprtih; le malo jih posluje, pa še isti ne vsak dan, komaj polovico časa. Tako slabih delavskih razmer res še ne pomnimo tukaj najbolj stari naseljenci. Vsled teh neugodnosti se je že več naših vrlih rojakov preselilo drugam, kar je jako občuten udarec za društva, osobito za naše dr. št. 23 in Dramatično društvo. Mi zato iskreno želimo, da bi se težko pričakovani časi prosperitete res kmalu vrnili v splošni blagor delavcev in njih družin.

Dne 28. junija je po večmesečnem bolehanju vsled raka na želodcu tukaj umrl znani rojak Viktor Salar (Zalar) v starosti 47 let. Tu zapuščá ženo, 3 otroke ter brata in sestro nekje v državi New York; za več sorodnikov mi ni znano. Doma je bil iz Bloške fare; v Ameriki je živel 25 let, tu v naši nasebini 18 let. Spadal je k društvu "Edinost" št. 13. SNPJ., ki mu je priredilo primeren civilen pogreb.

Razne druge drobne novice: Bogoslovec Benedikt Hoge se je podal dne 3. julija v slovenski kolegij v Lemont, Ill., kjer bo nadšefjeval svoje študije še tri leta za duhovski stan. — V Clevelandu se nahajajo na obisku pri korodnikih Mrs. Gorencić in Miss Mohorich. — Naš znani trgovec Anton Hočevar si je postavil lepo moderno hišo blizu cerkve sv. Antona. — Louis Sustaršič si je napravil svoj dom in veliko hišo na novem prostoru Stop 23 Bar-ter Line. — Martin Potnik se je preselil iz Boydsville v svoj novi moderni dom na Goose-town. — Naši KSKJ. žogarji se izvratno postavijo; tupatam se jim včasih malo ponesreči, da zgube kako bitko, ki so pa jako redke; večinoma prihajajo le zmagovalni z boja, domov. Razume se, da smo ponosni na naše športne junake bolj kot je bil morda Hindenburg na svojo nemško armado v začetku svetovne vojne. Želeti bi bilo, da bi bilo za to igro več zanimanja tudi po drugih nasebinah kjer so naša

krajevna društva. Če hočete imeti izvratno reklamo za društvo in našo Jednoto, ter veselo navdušenje za ta krasen ameriški šport, ustanovljajte KSKJ. žogometne Klube. Ne bo vam žal, kajti vaši slovenski sinovi bodo znali bolj ceniti svojo narodnost in društvo, in pri drugih ljudeh pa dosežeta tudi večji ugled in spoštovanje. — V tukajšnjem bližnjem mestu Bellaire začnejo ta teden graditi velikanski most čez reko Ohio, ki bo zvezan z mestom Benwood in Wheeling v državi W. Va. Most bo stal na mestu, kjer se že več let prevaža blago in ljudi na parnikih; veljal bo poldrugi milijon dolarjev, kar bo gotovo izboljšalo industrijski položaj v teh naših bližnjih mestih in okolici.

H koncu izražam uljuden pozdrav vsem dobro mislečim Slovincem, osobito pa članstvu naše KSKJednote in tudi vam, sobr. urednik.

Mihael Hočevar.

Canonsburg, Pa.—Ni še dolgo od tega časa kar se je tukaj ustanovilo novo žensko društvo "Kraljica Majnika", pa se že vidi bolj živahno gibanje v naši nasebini. Že v 2. št. "Glasila" smo čitali dopise od tukaj in celo v eni številki sta bila kar dva. Res, tako jim gre za dopise. Znaajo, znaajo, samo če hočejo; le lotiti se je treba, pa gre.

Ali ni tako lepo, da se večkrat kaj pogovorimo v našem Jednotinem glasilu; saj zato imam, kaj ne? Zato pa od sedaj naprej za trdno skleniti, da bo katere izmed vas za vsako številko dopis poslala, saj novic je vedno dovolj; če že ne bo drugega posebnega, novico, da je ta in ta kokaš znesla jajce z dvema rumenjaka, samo da bo zanimivo.

Štiri mlade in brhke članice so se preselile od našega društva sv. Jeronima k društvu Kralj. Majnika. Dokler smo bili mladi, smo bili dobri, toda na starost nas pa vse zapuščá! Tak je dandanašnji svet! — Magari tudi če vse sledite onim štirim, saj nas tudi potem ne bo strah, da boste znale!

Gosp. urednik: — Dobro ste "naprednjakom" zasolili zadnja vprašanja pod člankom "Neumestna baharija". Kaj pa sploh koristi, ker bodo zadelo ob gluha ušesa?! Prav je pisal Rev. Trunk v A. S. in E.: "Ne pišem radi vas, pišem radi tistih ki so nápol vaši, nápol naši." Ali pravi kaj preveč naš gl. predsednik br. A. Grdina ko omenja: "Mi nečemo nič drugega, kot tisto nazaj, kar je bilo enkrat naše!" "Naravno je, da ga zato po raznih listih blatijo. Kdaj pa je še tat policaja hvalil? Stvar se mora pravilno razumeti. Zato pa mi člani naše Jednote, ako nam pride kak tak list v roke, bodimo previdni. Tako lahko spoznamo, da so isti, katere oni najbolj napadajo OK. može. Koliko črnila so že porabili, da bi očrnili za vero in narod neumorno delavnega Rev. K. Zakrajška. Čemu? Zato, ker je on varoval pred njimi naš narod rekoč: "Ne sledite jim, ne poslušajte jih, ker so nogood!"

Ali mu pa niso v resnici tudi vsi oni danes hvaležni, katere je obvaroval pred volkovji milijonskega sklada? Kar čele Liberty bonde so jim metali z liste gumbe in ničevredne diplome!

Naj k sklepu še omenim, da se je naš piknik 4. julija prav dobro obnesel; hvala vsem skupaj. Če bo kdaj še kaj več življenja v nasebini za dobro stvar kot je sedaj, vam društvo sv. Jeronima jamci, da bo imela korist od tega vsa nasebina.

S sobratskimi in prijateljskimi pozdravi, John Poljan.

Plymouth, Wis. — Posebnih novic iz naše nasebine ne morem poročati; glede dela je tudi tukaj prav slabo, ker največja tovarna ne obratuje že pet mesecev, v mestu je pa tudi bolj malo dela.

Naj mi bo dovoljeno omeniti, da je bila tukaj pri meni na dva in pol tedenski obisku moja svakinja, Mrs. Helen Repar iz Eveleth, Minn., od tukaj je pa odpotovala v Chicagu, Joliet in K. Mariji Pomagaj v Lemont, nakar se je vrnila domov v Minnesoto k svoji ljubljeni družini. Mrs. Repar je prijazna, pa tudi radodarna. Želim, da bi nas prihodnje leto zopet obiskala, če bomo še živi.

Srčni ji pozdrav od mene in moje družine. Z Bogom, dokler se zopet ne vidimo!

F. Slabe.

Joliet, Ill. — Večkrat čitamo bolj žalostne novice iz Jolietja; za danes vam poročamo pa nekaj bolj veselega.

Morda še ne veste, da imamo ameriški Slovenci tudi svojega kralja, toda brez prestola, žezla in krone. Ta naš kralj živi v St. Louis okraju v Minnesoti, kjer ga poznajo vsi Amerikanci pod imenom Potato King (krompirjev kralj). Svoje kraljestvo (lepo farmo), ima v bližini mesta Chisholm, Minn., in blizu Hibbinga. Ta časten naslov je dosegel s tem, da je dobil na raznih razstavah vedno prvo nagrado za svoj najlepši krompir in radi tega mu pravijo Amerikanci "Potato King." In ker je bil navedenec že več kot deset let vdovec, torej brez kraljice, si je iskal že dolgo časa po minnesotskih farmah novo spremljevalko v življenju. Kdor dolgo išče, ta najde!

Mr. Jakob Stukel, tako je pravo ime označenega kralja, si je izbral za svojo novo družico in kraljico Mrs. Mary Jakša, tudi vdovo, živečo na Aurora, Minn. Oba sta določila ophajati svojo poroko v naši bližini, potem pa obiskati Joliet, kjer ima ženin dosti svojih ožjih sorodnikov. Oba smo z velikim veseljem pričakovali. Poroka se je vršila dne 29. junija v Englewood (Chicagu), Ill., ob 10. uri zjutraj, v cerkvi, kjer župnikuje ženinov nečak, Rev. Joseph Stukel; za priče sta bila Mr. in Mrs. John Grahek, blagajnik K. S. K. Jednote. Po poroki so šli vsi k Father Stuklu na zajtrk, potem pa zopet vsi skupaj v Joliet na Grahekov dom, kjer se je zvečer vršila lepa ženitovanjska gostinja in zabava v krogu ženinovih sorodnikov in prijateljev.

Mr. Jakob Stukel je brat prvega predsednika K. S. K. Jednote, brata Josip Stukela, sedaj živečega na farmi v Harlem, Mont. Rev. Josip Stukel je njegov (Josipov) sin. Tukaj v Jolietu živi sestra obeh Stukljev, Mrs. John Grahek, soproga blagajnika K. S. K. Jednote.

Novoporočencema želimo veliko božjega blagoslova in sreče. Poročevalce.

Sheboygan, Wis. — Iz raznih nasebin čitamo o piknikih in izletih; da pa ne bodo čitatelji mislili, da pri nas v Sheboyganu nimamo piknikov, zatorej omenjam, da se vršijo pikniki tudi v Sheboyganu in sicer vsako nedeljo, tako, da bi bilo kmalu pre malo nedelj. Pikniki se vršijo vsi v takozvani "Zeleni dolini." In tako si je društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote izbralo nedeljo 26. julija, da priredi piknik v prid društvene blaginje.

Zatorej tem potom vabimo vsa cenjena društva in sploh vse Jugoslovane, kakor tudi rojake iz sosednih nasebin, kateri bi prišli ta dan v Sheboygan, da nas obiščejo v "Zeleni dolini;" zabave in razvedrila bo dovolj za vse vdeležence. Člani društva sv. Cirila in Metoda niso obvezani pod kaznijo se vdeležiti tega piknika, vendar dolžnost vsakega člana je, da pomaga društvu oziroma blagajni; ker imamo to leto izvanredno

veliko bolnikov, se potrebuje denarja, zato je bilo na seji dne 5. julija soglasno sklenjeno, da se kupi kakšen dobiček in se ga da na srečkanje. Tako je bil predlog odobren, da mora vsak član vzeti pet tikevov, ki stanejo 50 centov. Torej člani, oglašite se za tikete zadnji teden pred piknikom pri tajniku, da dobite iste; lahko jih boste tudi dobili na pikniku v "Zeleni dolini." V slučaju, da se kateri član ne bi oglasil za tikete, bo njegovih pet tikevov šlo vseeno na srečkanje in se bo kolektalo 50 centov na prihodnji seji poleg asesmenta, če zadene srečko ali ne, če pa kateri član želi kaj več tikevov prodati, se lahko oglasi pri tajniku, kjer jih ima nekaj več na razpolago.

Se enkrat v imenu društva vabim vse, kar leze in gre v "Zeleno dolino" na naš piknik, dne 26. julija, 1925.

Z rojaškim pozdravom za društvo sv. Cirila in Metoda, John Udovich, tajnik.

Chicago, Ill. — Mrs. Helena Repar iz Eveleth, Minn. se je mudila nekaj dni na obisku v Chicagu, na potu iz Plymouth, Wis. kjer je obiskala svojo sestro Mrs. M. Slabe, na obisku je bila tudi v Sheboygan, Wis. V Chicagu je obiskala prijateljico Miss Jennie Slabe s katero se niste videle iz šolskih let. Dne 5. julija sti skupaj romale k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois. Mrs. Helena Repar se je izrazila da ne bo pozabila celo življenje tega srečnega dneva. Iz Lemonta sta se podale v Joliet kjer sti obiskale družino Math Zagoda. Mr. in Mrs. Pirc. Mrs. Petrovič in družino Sekola. Vsem cenjenim prijateljem in prijateljicam, kateri so ju obiskale in so ju lepo sprejeli in postregli se iskreno lepo zahvaljujete. Poročevalce.

TRDNI SKLEP.

Sreški kralj Karel XII. (1697-1718) je nekoč preveč pil. V pijanosti je pozabil na spoštovanje, ki ga sin dolguje materi. Sinovo nesposobno obnašanje je mater tako užalilo, da se je zaprla v svojo sobo in sklenila, da se nekaj dni ne pokaže sinu. Ko druga dne sin ne opazi matere, vpraša služabnika, zakaj ni matere nikjer videl? Služabnik mu brez ovinkov pove materin sklep. Tedaj si da Karel natočiti kupico vina, stopi ž njo k materi in ji reče:

"Preljuba mati! Ravnokar sem zvedel, da sem se včeraj v pijanosti spozabil in hudo razžalil vas, svojho drago mater. Zato sedaj prihajam, da vas od srca prosim oduščanja. Da se pa v bodoče več ne pregrešim in da nikdar nič ne storim, kar bi vas utegnilo razžaliti, hočem izpiti to kupico vina na vašo zdravje s trdnim sklepom, naj bo zadnja v mojem življenju."

In kralj je bil res moč beseda: od tedaj ni nikdar več pokusil vina in ne razžalil matere.

PODUK NEMŠČINE V AMERIŠKI LJUDSKI SOLI.

Solski svet v Atlanta, Ga., je določil, da se v vseh ljudskih šolah ondotnega mesta uvede zopetni poduk nemškega jezika, ki je bil izza časa minule svetovne vojne ustavljen. Tudi v večjih ameriških mestih se je prostovoljen poduk nemščine zadnji čas zopet uvedel.

Marsikatera deklica je pustiva lahko delo z lepo plačo, samo radi tega, da dela v zakonskem stanu samo za hrano in obleko.

Dve jezični sosedji bosta ostali le tedaj prijateljici, čim manjkrat se snideta.

Dobro je, če je človek previden; še bolj previdno je pa, če je kdo dober.

Tudi lepa roža skriva trnje.

PREKMURJE

Spisal dr. M. Slavc

KONEC.

Povrh pa je še okrog 30 Prekmurcev na madžarskih srednjih šolah in 15 do 16 na madžarskih univerzah. Eden je ravnar dovršil medicinsko fakulteto v češkoslovaški, v Bratislavi (Požunu) in je sedaj sekundarj v deželni bolnici v Ljubljani.

Vse šolske knjige v prekmurških šolah so književno-slovenske. Le katekizem se je dozdal pustil tak, kakršnega so imeli. Bil je to po vsebini od "avstrijskega" Kanizijevga katekizma različen, bolj enostaven, "ogrski" katekizem, ki so ga imeli Prekmurci v prekmurskoslovenskem prevodu z ogrskim pravopisom. Ogrski pravopis so morali prej imeti, ker ga drugače prekmurški otroci, ki se niso učili nič slovensčine, ampak le madžarski, ne bi mogli čitati. Klekl pa je v svoje "Novine" upeljal slovenski pravopis, in tega so imele tudi boljševiske "Novine," ker je lepše, da ni treba pisati madžarskih dvojnih črk. Prekmurški duhovniki so mislili sedaj na novo izdati prekmurški katekizem s slovenskim pravopisom in so to tudi naznanili višji šolski oblasti. Ker je tisk drag, tako da ga privatno niso mogli založiti, in od drugod tudi niso dobili podpore za tisk, se je zaveda zavlekla. Ravnotako so imeli evangeličani svoj prekmurskoslovenski katekizem Martina Lutra.

Novi Višji šolski svet z jugoslovansko demokratsko in samostojno-kmetijsko večino pa je brez sodelovanja kakega prekmurskega činitelja, ki bi prišel v poštev, prekmurški katekizem prepovedal.

Civilni komisar za Prekmurje je razposlal 4. aprila, 1921. sledečo naredbo:

"Vsem šolskim vodstvom v Prekmurju. V sled odloka višjega šolskega sveta v Ljubljani z dne 29. marca, 1921, št. 3.733, se prepoveduje nadaljnja uporaba prekmurskega katekizma. Ta knjiga se mora odstraniti iz šole takoj in nadomestiti s katekizmom, ki ga je izdala Jugoslovanska (prej K. toliška) knjigarna v Ljubljani. Ta knjiga se dobi pri šolskem oddelku. (Naknadno misli višji šolski svet prepovedati tudi evangelijski prekmurški katekizem Martina Lutra. V ta namen je dal en izvod prestaviti v knjižno slovenščino evangelijskemu župniku Hraski v Ljubljani, da ga uvede, ko bo tiskan, in prepove prekmurskega.)

Ta naredba je izzvala veliko ogorčenje med ljudstvom, ki si je s to edino slovensko učno knjigo in s poslušanjem božje besede po tej knjigi ohranilo svoj slovenski jezik.

Prekmurški katekizem ima nekatere posebne slovenske besede, na primer ajetstvo (zakrament), ljubav, lubeznost (ljubezen), očivesno (očitno), vekičven (večen), žitek (življenje), nemrtelen (neumrjoč), sv. Trojstvo (sv. Trojica), dika (slava), Vuzem (Velika noč), prečiščavanje (obhajilo), krstni Oče, krstna Mati (boter, botra), potrdjenje (birma), požalovanje (kes), popolno požalovanje ali trtje srca (popolni kes), jakosti (čednosti). V "Očenašu" in "Češteni Mariji" imajo že od nekaj pravilno obliko "milost," namesto "blažena s med ženami" imajo "blagoslovljena si med ženami," kakor pozdravljajo Marijo s Prčki vred že od nekaj z "Zdrava Marija," kar misli knjižna slovenščina šele upeljati.

Prekmurci so do sedaj molili v šoli in v cerkvi po letu 1906 pri Semliču v Radgoni tiskanem kratkem katekizmu v tej od višjega šolskega sveta prepovedani obliki:

"Oča naš, ki si v nebesaj, Sveti se ime tvoje. Pridi kraljestvo tvoje. Bojdi voľa tvoja; kak na nebi, tak i na zemli.

Kruha našega vsagdenešnjega daje nam dnes. I odpusti nam duge naše: kako i mi odpuščamo dužnikom našim. I ne vpe-laj nas v skušnavanje. Nego oslobodi nas od hudoaga. Amen. "Zdrava bojdi Maria, milosti puna: Gospon je s teboj! blagoslovena si ti med ženami, i blagosloven je sad tvojega tela Jezuš. Sveta Maria, Mati boža, molji za naš grešnike zdaj i vuvori naše smrti. Amen."

Zadnji prekmurški Veliki katekizem je priredil Ivan Baša, župnik v Bogojini. Mali katekizem pa je priredil Josip Sakovič, župnik v Turnišču. Če bi ga zdaj kdo priredil, bi se v marsičem prilagodil knjižni slovenščini. Tako bi na primer brez dvoma zapisal "v nebesih" namesto "vu neubesaj," "bojdi" namesto "bojdi," u namesto "ue" itd., kakor tudi "Novine" že tako pišejo. Po naravnem razvoju, ki ga posepuše znanje in čitanje prej neznane knjižne slovenščine, bi prišli kmalu brez vsakega razburjenja in nezadovoljstva v knjižno slovenščino tudi pri katekizmu, ki ima neprecenljive zasluge za ohranitev slovenske zavesti v Prekmurju.

Jako važna je agrarna reforma v Prekmurju. Tu je namreč okoli 80.000 oralov veleposestva. Največ sveta ima v lasti knez Esterhazy, potem grof Zichy, grof Szapary, grof Szechenyi itd. Delegat poverjenstva za agrarno reformo v Prekmurju je bil v začetku A. Štrekelj iz Goriškega, zdaj je M. Gregorovič iz bližine. Z agrarno reformo je velik križ. Dozdajso dajali zemljo le v najem okoliškim prebivalcem, kar so prej delali grofovski oskrbniki. Dobili so zdaj zemljo tudi najrevnejši siromaki. Veliko jih je, ki bi je radi še več imeli. Prekmurci so glede agrarne reforme nezadovoljni zlasti radi tega, ker med uradništvom ni niti enega domačina, ampak so sami tuji, celo ruski knezi-begunci. Jako dobro pa je uplivalo na prekmursko prebivalstvo, da je politična uprava prepovedala izvoz lesa iz Prekmurja tvrdki "Hirschler in Ujlagy." Ta je namreč že pred vojsko kupila veliki gozd za predvojno ceno. Zdjaj je začela les izvažati. Lesa pa vobče primanjkuje Prekmurcem, tako da so ga še zdaj kupovali na Štajerskem. Vlada je na zahtevo ljudstva prepovedala izvoz in izvoz in uničila kupčijo, dokler se ne pokrijejo potrebe domačega prebivalstva. Zdjaj je dovolj lesa za zgradbo mostu pri Veržeju in za vsakega Prekmurca, ki ga hoče imeti za primerno ceno. Zato se zdaj kljub občni draginji popravljajo pridno stari in stavijo novi domovi.

Da si jugoslovanska uprava za stalno pridobi zaupanje ljudstva in se utrdi zadovoljnost v njem, je potrebno, da vlada pošilja tja najboljše uradnike, učitelje in vojake. Madžarski agitatorji so še namreč vedno na delu. Madžarska vlada podpira profesorja Mikola iredentistični list "Domovino," ("Domovina" še vedno uči, da so Prekmurci poseben "vendski" narod. V številki z dne 15. toga maja je začela objavljati slovensko bibliografijo. Priobčuje jo Melich Janos, ki je že prej pisal v madžarskem jeziku o prekmurskem slovstvu, z naslovom: "Vendszka [Vogrszkaszlovenszka] bibliografija." Domovina tudi večkrat citira ameriškanska prekmurska iredentistična lista: "Szlobodna Repcs" in "Zvezda Vogrszki Szlovenov.") ki se širi po skrivnih potih v Prekmurju. Najboljša straža za prekmurske meje je zadovoljnost ljudstva.

Narodni voditelj Klekl deluje kot poslanec neumorno za svoje ljudstvo s posredovanjem pri različnih uradih in s poučevanjem ljudstva na shodih v družbi z garantom B. Sevrom iz Dolnje Lendave. (Razen predvolitvami so bili shodi v Prekmurju navadno splošne politič-

no-poučne vsebine. Zato so ob takih prilikah govorili tudi civilni komisarij Lanjšič, Berbuč, Kočar, Lipovšek. Tudi predvolitvami si stranke niso resno nasprotovale. Tako sta na primer na shodu v Puconcih nosilec liste "Domače verstvene stranke" in kandidat "Ljudske stranke" tri ure govorila med seboj z zbranimi volilci z največjo prijaznostjo in medsebojnim spoštovanjem.)

Za Prekmurje deluje politično tudi poslanec dr. Josip Hohnjec, v združnem oziru pa poslanec Vladimir Pušenjak. V Prekmurju je bilo pet starih hranilnic-akcijskih družb, dve v Murski Soboti, dve v Dolnji Lendavi in ena v Beltincih. Zdjaj se ustanavljajo nove. Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani in Mariborska eskomptna banka imata svoji podružnici v Murski Soboti.

Poslanec Klekl je imel dne 10. maja, 1921 svoj prvi govor pri seji ustanovotorne skupščine v Belgradu. Prekmurske "Novine" so to dejstvo s ponosom zabeležile. Saj dosedaj Prekmurci niso imeli svojih ljudi v parlamentnih. Ob času volitev se je v ogrski dobi pripeljal kak grof v Prekmurje, je stisnil tam svojim agitatorjem nekaj denarja v roko, ki so potem ljudstvu povedali, koga naj volijo. Za ljudstvo se pozneje nihče več ni brigal. Ti časi so zdaj minuli v občno zadovoljnost. Svoj govor je končal Klekl s temi besedami:

"Toda kljub temu, da je plačilo za to požrtvovalnost pri mnogih samo natočevanje in preganjanje, jaz ne odstopim od svojega dosedanjega delovanja, ampak hočem delati še nadalje za to, da bo naše prekmursko ljudstvo zadovoljno, hočem delati na to, da na to, da na podlagi ljubetni, ki so jo dokazale žrtve, tud žrtve moje malenkosti, da na podlagi te ljubezni vi v vladni večini in mi v opoziciji donesemo sporazumno ustavo, ki bo zadovoljila ves naš narod, Srbov, Hrvatov in Slovencev."

V ustavnem oziru je zahteval Klekl kot član Jugoslovanskega kluba aytonomijo nerazdeljene Slovenije, pri kateri bi dobili Prekmurje še nekatere avtonomne prekmurske posebnosti, na primer ohranitev prekmurskih verskih šol in drugega, kot ena celota v obliki enega okrajnega glavarstva. Ko se je v Belgradu raznesla govorica, da se misli dati Prekmurje pod Čakovce ali Varaždin v nekako hrvatsko oblast, so prekmurški narodnjaki to namero odločno odklonili. To bi bilo popolnoma nasprotno njihovem narodnemu stremljenju in razvoju ter obenem okrepitev madžoranstva, ker bi bilo ljudstvo s tem nezadovoljno, kar bi madžarski agitatorji ob meji izrabljali za svoje namene. Poslanec Klekl pa je rekel v omejenem govoru:

"Mi smo naziranja, da zadovoljnost ljudstva veliko bolj čuva naše meje, nego topovi in strojne puške."

Želji ljudstva, da se začasni civilni komisarijat za Prekmurje spremeni v definitivno obliko prekmurskega okrajnega glavarstva, se je ustreglo dne 1. junija, 1921. Komisarijat je prenehal, zadnji civilni komisar Lipovšek je postal prvi vodja okrajnega glavarstva v Murski Soboti.

Dne 26. julija, 1921 je bila izvršena ratifikacija trianonske mirovne pogodbe z Madžarsko v francoskem zunanjem ministrstvu. Zapisnik te deponirane ratifikacije so podpisali polnomočni zastopniki Anglije, Japonske, Francije, Italije, Belgije, Rumunije, kraljevine S. H. S., Češkoslovaške, Siama in Madžarske. Valed tega se bodo kmalu začele določevati stalne meje med kraljevino S. H. S. in Madžarsko. Naš delegat v tej komisiji je konjeniški polkovnik Vojin Čoljak-Antić, polveljnik naše celokupne posadke

v Baranji. Povodom te ratifikacije in druge obletnice osvoboditve našega Prekmurja se vrše 13. in 15. avgusta, 1921 v Prekmurju, v Dolnji Lendavi, Crensovcih, Murski Soboti in Turnišču velike narodne slavnosti. Slovesno službo božjo je prevzel bivši tržaški škof-dr. Karlin. Sodelujejo pevsko društvo Ljubljana (100 članov), vojaška godba, različni ljudski govorniki in prekmurski dijaki. Teh slavnosti se je bil vdeležil tudi kraljevi namestnik za Slovenijo minister Ivan Hribar, ki je tedaj službeno obiskal Prekmurje.

Naj bi se nadaljevala tudi srečna nova slovenska in jugoslovanska doba še lepše bodočnosti!

IZ ZGODOVINE NEZ PERCES INDIJANCEV

Priredil Anton Okolish, Balferton, O. Bilo je pred petdesetimi leti, ko je naša ameriška vlada imela sitnosti s Nez Perces Indijanci v državi Oregon. Pri pogajanjih za mir je zastopal ta rod njih poglavar, kateri je bil znan belim ljudem kot "Chief Joseph." Ta poglavar je imel ob tej priliki zelo zanimiv govor, ki se mi zdi tipičen v kolikor navaja težkoče Indijancev, katere so imeli, ko so v njih sredo začeli prihajati beli ljudje.

Dobro je torej, da se malo seznanimo z navadami in življenjem pravih Amerikancev. Prave Amerikance pa seveda moremo imenovati le tedaj, ako ne vzamemo v obzir dejstva, da so bili pred njimi tukaj že pred drugi narodi, ki so imeli precej veliko civilizacijo, kakor dokazujejo arhaeološka raziskovanja (vazvaline in drugi spomeniki), in katera raziskovanja doprinajajo ravno sedaj zelo zanimive stvari na dan glede teh že davno zamrlih prebivalcev našega ameriškega kontinenta.

Mi smo si predstavljali Indijance tukaj kot popolne divjake in nas je pretresla vedno le groza, ko smo čitali o njih grozodejstvih nad belimi naseljenci. Veliko je resnice v tem; ali ako smo pošteni, pa moramo tudi pripoznati, da je bila večkrat grozovitost belih ljudi nad Indijanci nič manja od one — Indijancev. Kdor čita nepristransko pisano zgodovino ameriških Indijancev, o njih trpljenju v boju za neodvisnost, mora priti do prepričanja, da civilizacija Amerike v prvih dneh priseljevanja belega človeka ni bila prinesena v pragozde na način in s sredstvi, da bi bilo v čast belemu človeku; v vsaj dosti slučajih ne.

Poslušajmo torej, kar nam pove "Chief Joseph":

"Priatelj moj. Prosim te me, da naj vam pokažem svoje srce. Vesel sem, da mi je dana prilika to tudi storiti. Namen moj je, da bi beli ljudje razumeli moje ljudstvo. Nekateri izmed vas mislite in si predstavljate Indijanca kot divjo zverino, ampak to je velika zmeta. Povedal vam bom o mojem ljudstvu, in potem sodite vi sami, je li Indijanec človek ali ne.

"Jaz mislim, če bi odprli mi svoja srca malo bolj široko, bi bilo veliko manj krvoprelijta. Povedati vam hočem, kako si stvar predstavlja naš narod.

"Vi, beli ljudje imate več besed, s katerimi lahko poveste, kako si nas predstavljate, kakor pa mi Indijanci. Če se pa hoče vpoštevati resnico, ni treba zato mnogo besedi. Kar vam bom povedal, prihaja naravnost iz mojega srca in govoril vam bom naravnost. Ah-cum-kin-i-ma-me-hut (Veliki Duh) gleda na me in me čuli. "Moje ime je In-mut-too-yah-lat-lat (Potujoč grom čes gore). Jaz sem poglavar Wai-lam-wat-kin rodu, Chute-pa-lu

ali Nez Percesev (Indijanci s preluknjanimi nosovi). Bil sem rojen v vzhodnem Oregonu osemindeset zim nazaj. Moj oče je bil poglavar pred menoj. Na njegovih rokah ni bilo krvi belega človeka in zapustil je dobro ime na zemlji. Vedno mi je svetoval v dobrobit mojega ljudstva. Naši očetej so nam dali mnogo postav, katere so sprejeli od njih očetov. Te postavne so bile dobre. One so nam ukazovale, da moramo ravnati s sočlovekom tako, kot on ravna s nami in da mi ne smemo nikdar prelomiti prvi obljube. Da je veliko ponižanje za človeka lagati se in da naj vedno govorimo resnico.

"Učili so nas nadalje, da je nečastno za človeka, ako vzame drugemu ženo ali njegovo posest, ne da bi plačal za to. Mi smo bili poudeni, da Veliki Duh vidi in sliši vse in da On nikdar ne pozabi, ter da bo dal vsakemu človeku po njegovi smrti duhovni dom, kakoršnega si je zaslužil z njegovimi deli na tej zemlji. Mi nismo znali, da so še drugi ljudje poleg nas Indijancev, dokler niso pred 100 leti nazaj prišli v to deželo k nam ljudje z belimi obrazi. Ti so prinesli mnogo reči seboj, katere so zamenjavali z nami za kozuhovino in kože. Prinesli so nam tobak, kateri je bil nam nov. Prinesli so puške s kresilnimi kamni, katere so plasiše naše žene in naše otroke. Naše ljudstvo ni moglo govoriti in se razgovarjati z belimi ljudmi, ali rabili smo znamenja, katera lahko razumejo vsi ljudje.

"Prvi med temi ljudmi so bili Francozi, ki so zvali naše ljudi Nez Perces, to pa zato, ker so tedaj nosili obročke v njih nosovih za nakit. Ne glede na to, da zelo malo naših ljudi sedaj nosi te obročke, smo mi vseeno še poznani pod tem imenom. Ti Francozi "trapperji" (lovilci živali), so nam povedali mnogo reči, katere so se vsadile v naša srca. Nekateri izmed njih so bili dobri; zopet drugi so bili slabi in hudobni ljudje. Naši ljudje so imeli različna mnenja o njih; nekateri so bili mnenja, da imajo več slabega na sebi kot dobrega. Naš narod ceni junštvo in zaničuje strahopetstvo; on ljubi odkrito govorenje in sovraži zavijanje. Francozi "trapperji" so nam govorili resnico in pa tudi laž.

"Prvi beli ljudje, ki so prišli v našo deželo, so bili Lewis in Clarke. Vsi Nez Perces Indijanci so se spoprijaznili z njima in so jima pustili prost prehod skozi deželo proti zapadu. Seveda so se zavezali, da se ne bodo nikdar bojevali z belimi ljudmi; to se pravi: da oni ne bodo nikdar prvi začeli sovražnosti napram njim. Te obljube niso Nez Perces nikdar prelomili in noben bel človek jih ne more obdolžiti verolomstva, če govori resnico. Nez Perces so bili vedno ponosni na prijateljstvo z belim človekom. Ko je bil moj oče še mlad, je prišel v našo deželo bel človek (Rev. Spaulding), ki je govoril o duhovni postavi. On je dosegel pri našem ljudstvu zvestoto napram njemu, ker jim je govoril le o dobrih in o zanje koristnih stvarih. Sprva ni povedal o belem človeku, da je njegova želja se naseliti na naši zemlji. Nič se ni o tem govorilo do okoli dvajset let nazaj, ko je prišlo večje število belih ljudi v našo deželo in si ugradilo hiše in farme. Sprva se niso naši ljudje pritoževali, ker je bilo dovolj prostora za vse za mirno življenje. In naši ljudje so se navadili mnogo stvari od belega človeka, katere so bile dobre; ali kmalu smo mi spoznali, da beli ljudje postajajo zelo hitro bogati in da so požrešni ter da hočejo vzeti vas, kar je bilo last Indijancev.

"Moj oče je bil prvi, ki je uvidel naklepe belih ljudi in je začel svariti svoje pleme, da naj bodo previdni v kupčevanju z njimi. Za tem je prišel neki bel uradnik (governor Stevens), ki je pozval Nez Perces Indijance, da se zberejo k pogodbenemu zborovanju. Po tem, ko je bilo zborovanje otvorjeno, je dal nam spoznati svoje namene. Povedal nam je, da je veliko belega ljudstva v deželi in da ga pride še veliko. Njegov namen je, da se napravijo mejniki in da se zemlja razdeli ter tako loči Indijance od belih ljudi. Moj oče, ki je zastopal naš rod, je odklonil vsak korak s tem posvetovanjem, ker je želel biti prost in svoboden človek. Povdarjal je, da naj noben človek ne poseda kak del zemlje, in da potemtaka tudi ne more iste prodajati."

"Chief Joseph" je tudi povedal, da njegov oče ni podpisal pogodbe, čeravno so ga zelo si-

lili v to. General Howard je trdil, da je bil podpis njegovega očeta na pogodbi. Torej je nekje pomota. Osem let pozneje je bilo drugo zborovanje. Neki poglavar, z imenom Lawyer velik govornik, je vodil to zborovanje in prodal skoro vso zemljo Nez Perces Indijancev. "V tej pogodbi je ravnal Lawyer brez pooblastila od našega rodu. On ni imel pravice prodati Wallowa zemlje, ki je vedno pripadala rodu mojega očeta in drugi rodovi niso nikdar nam oporekali pravice do nje. V svrhu, da bi dal razumeti ljudem, koliko zemlje mi posedamo, je moj oče dal za bititi kole okoli te zemlje in rekel:

(Konec prihodnjic)

Mnogo ljudi pričakuje svojo ladjo sreče, katere sploh niso nikdar v vodo spustili.

Nič ni predobro za vašega otroka. Dajte mu najboljšo. Bordenovo Eagle Meko. Je popolnoma varno in čisto.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Dept. 2

Izšel je v tretji izdaji

Molitvenik

ZA

Ameriške Slovence

SPISAL REV. P. KAZIMIR ZAKRAJSEK, O. F. M.

Založila in izdala

KNJIGARNA EDINOST

1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

Vsem onim, ki so povpraševali po tem molitveniku, sporočamo, da ga sedaj lahko dobe v štirih različnih vezavah in sicer:

Navadno črno platno, zlata obreza\$1.00
 Usnje, prozno platnice, zlata obreza 1.25
 Usnje, vatirane platnice, zlata obreza 1.50
 Bele kožene platnice s sliko, zlata obreza 1.50

Pri večjem naročilu damo znaten popust.

MOLITVENIK ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE ZELO PRILJUBLJEN, KAR DOKAZUJE VELIKO POVPRASEVANJE PO NJEM. PRIMEREN JE ZA ODRADLE, KAKOR TUDI ZA MLADINO. ZLASTI BO UGAJALA NOVA BELA KOŠCENA VEZAVA, KATERE NAM DO SEDAJ NI BILO MOGOČE DOBITI NITI TUKAJ, NITI V STAREM KRAJU. NAROČITE GA TAKOJ!

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Uredništvo in upravljalstvo: Uradna Kraljevo-Slovenska Katoliška Jednota v Zdrženih državah Amerikah.

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 628.

Za član, na leto \$0.50
Za oddaje \$1.00
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA. Maintained by and in the interest of the Order. Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3912.

EVOLUCIJSKA OBRAVNAVA V TENNESSEE.

V nekaterih naših južnih državah se je zadnja leta skušalo uveljaviti novi zakon glede verskega poduka v javnih šolah, za kar so se osebno fundamentalisti poganjali. Te države so bile sledeče: Florida, Georgia, Kentucky, North Carolina in Oklahoma.

Poleg teh je še le tekoče leto najbolj energično nastopila država Tennessee na prizadevanje znanega oratorja William Jennings Bryana. Ko je navedenec poslal vsakemu senatorju in kongresniku zakonodajne zbornice po dva iztisa svoje brošure: "Je li sv. Pismo resnično?" so njegovi pristaši pričeli živahno kampanjo za verski poduk v ljudskih šolah, toda ta točka je pri glasovanju pred državnim šolskim odborom propadla samo za en glas; tako je propadla tudi naslednja predloga, ki je določala, da morajo učitelji v Tennessee verovati v božanstvo Jezusa Kristusa; zmagal je pač zadnji zakonski načrt glede prepovedi poučevanja o evoluciji po vseh šolah označene države — in baš o tej zadevi se vrši sedaj senzacionalni Scopesov proces v mestecu Dayton, Tenn. Tozadevna postava, ki je bila v obeh zbornicah sprejeta z 24 pri 6 glasovi in podpisana po guvernerju Austin Peay-u dne 21. marca t. l. se glasi sledeče:

Vsled določbe skupne zbornice je v državi Tennessee postavno prepovedano učiteljem univerz, normal in javnih šol — katere se vzdržujejo z državnim denarjem — razlagati kako teorijo, ki zanikuje božje stvarstvo človeka kakor v sv. Pismu zapisano, oziroma je prepovedano poučevati, da človek izhaja iz neke nižje vrste živali. Kazen za kršitev te postave naj znaša ne manj kot \$100 in ne več kot \$500, za vsak prestopok. Ko je guverner Peay to postavo potrdil, mu ni prišlo na misel, da bo baš ta evolucijska afera spravila ves svet po konci; bil je trdno prepričan, da ta postava ne krši svobodnega verskega mišljenja in da se vedno strogo loči cerkev od države.

Kot prvi in edini formalni protest je kmalu zatem pokazala Mrs. C. B. Allen iz Memphis, Tenn., ker je odstopila kot članica državnega šolskega odseka; Mrs. Allen spada k unitarski cerkvi. Pravicati boj glede te postave se je vnel šele koncem maja t. l. v gorskem mestecu Dayton, Tenn., med dvema mladima domačinoma, George W. Rappleyea, kemistom in rudarskim inženirjem ter med John Thomasom Scopes, učiteljem biologije (življenjepisnost) na tamkajšnji višji šoli.

Rappleyea je došel tjakaj pred tremi leti iz New Yorka; dasiravno je bil bolj "naprednega" mišljenja, se je vedno zanimal za sv. Pismo in vsled tega je vodil tudi verski poduk v tamkajšnji metodistiški šoli; osebno pri raznih debatah mu je težko iskati boljšega govornika; slične debate so se vršile v Robinsonovi lekarni na Main St.

Profesor Scopes je še mlad; baš lansko leto je dovršil svoje študije na univerzi države Kentucky; živel je pa največ v svojem rojstnem kraju, Salem, Ill., kjer so živeli tudi starši William Jennings Bryana.

Neko nedeljo popoldne je nastala med Rappleyea-em in Scopesom v označeni lekarni ostra debata o antievolucijski postavi. Ko je profesor Scopes zatrjeval, da smatra na Darwinovo razlago o evoluciji za pravilno, ga je njegov prijatelj Rappleyea posvaril, da krši tozadevno državno postavo in da ga bo ogradil sodnjici; najvišje zvezno sodišče naj določi, če je ta zakon ustaven ali ne? Profesor Scopes je bil brez ugovora zadovoljen z načrtom svojega prijatelja, vsled česar so Scopesa že naslednji dan aretirali in stavili dne 24. maja pred pritožbo, kjer je bil spoznan krivim kršitve antievolucijske državne postave. Pri tem je več Scopesovih učencev pričalo, da jim je razlagal Darwinovo nauk o evoluciji. Ker je profesor Scopes vložil priziv, je bila določena ponovna obravnavna.

Vsled one debate v Robinsonovi lekarni je dandanes mesto Dayton, Tenn., mahoma zaslovelo po vsem svetu, ko ljudstvo z zanimanjem zasleduje potek evolucijske obravnave, ki se je pričela šele pred petimi dnevi.

Danes sta si v lasih velika verska organizacija The Christian Fundamentalist Association in The American Civil Liberties Union; prvo zastopa v tej tožbi William Jennings Bryan, drugi pa znani odvetnik Clarence Darrow. Kakor bomo videli v bližnji bodočnosti, zadeva se ne bo tako naglo končana, ker bo imelo zadnje besedo še najvišje zvezno sodišče v Washingtonu.

Da, v resnici, v Ameriki je vse mogoče. Kdo bi si bil mislil, da bo že ta ali druga sodnja reševala važno vprašanje o stvarjenju in postanku človeka? Po našem mnenju ni na svetu sodnijske oblasti, ki bi določila avtentično razlago o svetopisemskem stvarjenju človeka; tako tudi ni nobene sodnje v Združenih državah, ki bi natančno dokazala teorijo o evoluciji; samo sv. Cerkev ima moč in pravico razlagati točke iz sv. Pisma. Sv. Cerkev se s tem vprašanjem sploh ne bo bavila, ker uči že tisočletja, da je človek stvarstvo božje.

V zadevi evolucije, kot v raznih drugih točkah prevladuje med kristjani goroča ljubezen do resnice in pa vere, ne pa lahkovernost. Razodeta resnica nima strahu pred raznimi odkritji učenjakov, ki skušajo podreti glavna verska načela kristjanov in morale. Na podlagi evolucije bi ne bilo nobene posebne razlike med človeško dušo in telesom, med človekom in živaljo; vsled tega odpade tudi vsaka moralna odgovornost.

Prijatelji evolucije se vedno opirajo na razne učenjake in znanstvenike. Ker pa niso vsi učenjaki v tej zadevi edini, hočemo tukaj navesti nekaj mnenj o evoluciji izpod peresa učenjakov katoličanov. Citajta Barry O'Toole-jevo knjigo "The

Case Against Evolution," stran 344. Dr. Clark Wissler, glavni kurator oddelka za antropologijo pri slovečem muzeju v New Yorku (American Museum of Natural History), je dne 12. aprila, 1918 v listu New York American, pisal sledeče:

"V kolikor je znanost odkrila in dognala, so ljudje vedno živeli, dasiravno niso bili vsi enako razviti. Človeška bitja najdemo v vsaki zgodovini po delovanju enaka današnjemu človeškemu rodu. Človek je stvarstvo božje v kolikor smo zamogli dognati na podlagi naših proučevanj."

W. Branco, profesor na univerzi v Berlinu piše: "Palaentologija (veda o prastarih živalih in stvarih) nam nič ne dokazuje o evoluciji; ista ne priznava nobenih opicnih prednikov človeka."

Karl A. von Zittel piše: "Iskopani fosili in okostnjaki niso v nikakvi zvezi glede vprašanja postanka človeškega plemena."

Virchow pravi: "Mi ne moremo učiti ali smatrati za doktrino vsa dosejana znanstvena raziskovanja, da se je človek razvil iz opice (The Liberty of Science, str. 30.)"

Nemški profesor Reinke piše: "Edina merodajna trditve, na katero se lahko znanost opira je ta, da ne ve ničesar o pravem postanku človeka."

Sir W. Dawson, predsednik McGilleve univerze trdi: "Jaz ne vem drugega o postanku človeka, kakor to kar čitam v sv. Pismu, da ga je Bog ustvaril; če kdo trdi drugače, ni meni tega še nihče dokazal."

Pisma s potovanja.

Naša vožnja na morju.

Kakor oni trije potujoči odri iz Jutrovega, tako smo jo tudi mi, nekateri ameriški Slovenci vsak iz svoje strani, vendar pa vsi proti enemu cilju vdarili do New Yorka, z namenom, da od tam naprej odpotujemo v Rim in drugod po znamenitih božjih potih in v staro domovino.

Dne 17. junija zvečer smo odšli iz Clevelanda; dne 18. in 19. junija se nas je v Greater New Yorku zbralo že večje število, kjer smo se do odhoda parnika prav po domače zabavali z uljudnimi rojaki iz New Yorka in Brooklyna, ter občudovali to orjaško mesto na zemlji in pod zemljo. V petek zvečer, dne 19. pa smo se odpravili na pomol francoske parobrodne družbe, kjer je bilo zbrano tik pred 11. uro velikansko število ljudstva, predno je z nami vred odinila druga največja francoska potniška ladja "La France." Zanimivo je bilo poslušati in gledati, ko je velikanski vršič in vse močne piščalke parnika naznanjalo naš odhod točno ob 11. uri zvečer; vse je vihralo z rokami, robci in pokrivali, eden drugemu v zadnji pozdrav; srca vseh so bila ginjena pri tem slovesu. Parnik se je polagoma umaknil iz pristanišča po reki Hudson proti newyorškemu zalivu, tam jo je pa krenil v tih noči proti izhodu, kjer se začinja atlantski ocean, katerega bo treba prepluti. Gledali smo nekaj časa nazaj na čarobno razsvetljeno newyorško metropolo iz visokih nebotičnikov, toda isti so nam hitro zginjali izpred oči, ker jo je orjaški parnik med šumenjem valov krepko naprej urezal. Ko nas je objela črna noč in morska temota, smo se bolj potihoma podali v svoje kabine, da vidimo, kakšne so naše postelje; in ker smo bili utrujeni minulega dneva v Greater New Yorku, smo se hitro "zadekali" pod odeje v precej hladni noči, katero smo vsi dobro prespali.

Drugo jutro nas je budil glasen zvonec na krovu in klical k zajtrku. Iskali in spoznali smo eden drugega ter ogledovali parnik na krovu, kjer nam je bil II. razrednikom določen prostor za sprehanje in zabavo. Čas in parnik sta šla v eni smeri naprej. Takoj po zajtrku je zopet zavznilo k obedu. V veliki obednici smo se pri posebni mizi zbrali sami domači Slovenci in Slovenke, 16 po številu, kjer smo se pri jedi zbirali vsak dan in imeli prav živahno zabavo. Z malo izjemo smo bili navzoči pri obedu večinomah vselej vsi, ker je bilo mirje mirno, kar je redkokdaj slučaj.

Vsi dnevi na morskem potovanju so bili potem enaki. Naš veliki parnik je krepko rezal valove v enomer, kajti štiri ali pet velikih vijakov v ozadju ga je krepko naprej potiskalo, da smo prevozili po 460 do 470 milj dnevno; drugi parniki, katere smo dohiteli, so v ugnitici zginili za nami. Prve tri dni je v enomer pritiskala ostra sapja iz severne strani, zadnje tri dni pa iz južne. Tretji dan vožnje smo videli nekaj ledenih gora, ki so pripule iz severa. To je pravo čudo, ki da človeku ugubati, od kod in kaj. To je velikanska sklad ledu, podobna gori, ki se kaže iz vode; kaj še je mora biti v vodi, ker po zadržilu nekaterih moli samo ena devetina ledene gore iz vode, drugo pa je v vodi. Ni čuda, da se je parnik "Titanic" razbil, ko je zadel ob tako ledeno goru. Vsi potniki, ki so imeli s seboj priprave, so slikali tega ledenega velikana. Ta dan nas je tudi prav pošteno zeblo na parniku. Prvih par dni smo imeli toplo sonce, na katerem so nam obgorela lica, da smo izgledali kakor Indijanci; pozneje pa ni bilo več solca, pač pa vedna hladna sapa. Kdor koli misli čorej potovati čez morje, naj se vedno dobro opravi v vsaki sezoni; ako tega ne stori, mora na parniku naročiti debelo sukneno plahto, da se zavije vanjo.

Da smo preganjali čas, smo se v ta namen posluževali različnih igralskih; prepeli smo vse pesmi naših starih mamic. Prava mojstra v tem sta bila Rev. Oman in Rev. Zakrajšek. Ako bi radiogram pobiral naše pesmi, ki smo jih dnevno prepevali na morju, bi bil to pravi koncert za vas tam v Ameriki. Prihodnjič, ko pojdemo zopet čez veliko lužo, bomo pa vzeli s seboj primeren radio aparat. Tako je bilo na krovu. Kako pa pri mizah in v kabinah? Reči moramo, da je bilo vse O. K. Res je, da nam francoska kuhinja sprva ni tako ugajala kot morebiti jed na nemških parnikih; vendar pa je hrana kot taka najboljša, kar je imajo Francozi in v par dneh se želodec vsega privadi; pri vsem tem je pa to, da je vsega v izobilju in da vsakdo lahko zahteva ono, kar mu je najljubše. Kar ne zadostuje hrana, to pa nadomesti fino francosko vino, belo in črno, katerega je na vsaki mizi in pri vsakem obedu dovolj in brezplačno na razpolago; poleg tega je tudi salon (bara), kjer je dobiti vsakojake dobre vrste likerjev (brandy), pogreša se samo pivo, katerega nima francoska parobrodna linija.

Naš parnik je bil s potniki dobro obložen; imel je za 2,000 oseb prostora; kakor so nekateri pripovedovali, je bil do malega ves napolnjen; več odličnih oseb se je moralo voziti v III. razredu. Med potniki je bilo več duhovnikov in zelo veliko katoliških sester, kakor tudi dve Slovenke, č. mati prednica frančiškank iz Maribora na potu nazaj in njena spremljevalka. Dve svetli maši so se vršile vsak dan, kakor tudi koncerti in premične slike; en večer smo imeli celo maskaradno veselico.

Iz mojega dnevnega zapisknika omenjam, da so se naši potniki osebno obnašali takole: Rev. Oman ni Rev. Zakrajšek sta naredila rekord za spanje; Clevelandčan Josip Pliš je dosegel rekord pri kršitvi Volsteadovega amandamenta ali pokušanje francoskega vina; Mrs. Krnc je bila najbolj prizadeta vsled morske bolezni, pa tudi mi ji nismo ušli; Mrs. Antonija Grdina ni zamudila nobene svete maše; pri igranju s kolesi po tleh so imeli Rev. Oman prvo šaržo; pri metanju obroča na klin je bila moja šarža; pri metanju okroglih šterakov v luknje je pa vse nadkriljeval rojak Pikš; Rev. Zakrajšek je znal pripovedovati najboljše "storiče." Rev. Oman je pa zapel največ naših znanih fantovskih pesmic, med onimi pa najrajši tisto: "Dekle, dekle, delaj pušlec ..."

Danes, ko to pišem, je četrtek 25. junija, oziroma 6. dan vožnje na morju. Vsi smo zdravi. Jutri se ustavimo na Angleškem v soboto 27. junija izstopimo v Havre in nedeljo, 28. junija v Parizu, odkoder se podamo v Lurd, od tam pa naprej proti večnemu mestu v Rimu.

Iskrene pozdrave vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

Anton Grdina, in drugi sopotniki.

segl rekord pri kršitvi Volsteadovega amandamenta ali pokušanje francoskega vina; Mrs. Krnc je bila najbolj prizadeta vsled morske bolezni, pa tudi mi ji nismo ušli; Mrs. Antonija Grdina ni zamudila nobene svete maše; pri igranju s kolesi po tleh so imeli Rev. Oman prvo šaržo; pri metanju obroča na klin je bila moja šarža; pri metanju okroglih šterakov v luknje je pa vse nadkriljeval rojak Pikš; Rev. Zakrajšek je znal pripovedovati najboljše "storiče." Rev. Oman je pa zapel največ naših znanih fantovskih pesmic, med onimi pa najrajši tisto: "Dekle, dekle, delaj pušlec ..."

Danes, ko to pišem, je četrtek 25. junija, oziroma 6. dan vožnje na morju. Vsi smo zdravi. Jutri se ustavimo na Angleškem v soboto 27. junija izstopimo v Havre in nedeljo, 28. junija v Parizu, odkoder se podamo v Lurd, od tam pa naprej proti večnemu mestu v Rimu.

Iskrene pozdrave vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

Anton Grdina, in drugi sopotniki.

St. Clairski paberki.

(Piše urednik.)

V nekem ljubljanskem listu sem čital sledeči vabljivi oglas: "Gostilna pri 'Fajmostru' toči sledeča, izborna vina: štajersko belo 12 dinarjev, črni 'Otel' 12 dinarjev, bizeljsko belo 14 dinarjev, dolenski 'Portugalka' 15 dinarjev, slad 'Mosler,' specialiteta 17 dinarjev (iz graščine Ormož); jeruzalemeč, stari 16 dinarjev, 'Rikerer,' letnik 1921, 20 dinarjev."

Pri čitanju takega oglasa se človeka pri sedanjih hudi vročini nehoti lotijo žugni skomini na našo dolensko "Portugalko" in "Bizeljčapa." Srečni Clevelandčani, ki se danes mudijo v Ljubljani!

Mr. Knaus! Na našem St. Clairju se že prodajata letošnje grozdje in prazne sode! Ko se vrnete iz starega kraja, bo treba dobro namazati vašo veliko prešo; elektrarna ob Gordonu parku še vedno rona.

Predzadnje nedeljo se je vršilo v Clevelandu toliko piknikov, da človek pri najboljši volji ni znal, kam iti; vsled tega smo jo trije domači odinili na slovenski piknik v Pittsburgh, Pa. Prav prijeten kraj za izlete imate tam pri onem farmarju v Dorseyville (Drži vile), le škoda, da je zame malo predalet. Voda iz onega studenca v gozdu je 100%, pa tudi druge stvari so bile O. K. Znani slovenski Rockefeller z Butler St. mi je ponudil ekstra stolicco ali "prukco," kjer sem ponosno sedel kot naš slovenski kralj iz Minnesote. Tudi koštrune znate dobro peči in orehove potice! Ono debelo čebulo sem srečno prinesel domov; zadostovala je kar za dva guljaša. Morda se letos na Silvestrov večer zopet vidimo?

V nedeljo sem na 105. cesti in St. Clair Ave., opazoval priletnega Irea in Irko, ki sta čakala na poulično karo poleg dolge vrste avtomobilov. Žena je potegnila svojega moža k sebi rekoč: "Mike, pazi se, da te kdo ne poviži!" Mike ji je nato odgovoril: "Nič zato, če naju kdo poviži, ga bova pa tožila za odškodnino."

Sede nedavno sem se prepričal, da imamo na našem St. Clairju posebne vrste muca in mačke brez repov; najlepšega imajo pri Knausovih. Pa nikar ne mislite, da je tem mačkam kdo rep odsekal; ti so bili že nato rojeni. Jaz mislim, da bi bilo dobro, če bi te naše zanimive mačke podarili novemu mestnemu zoologičnemu vrtu, ker znajo posebno fino mijavkati.

Ne samo čudne mačke, ampak tudi čudne pse lahko vidite

tukaj. Včeraj sem videl na 129. cesti, kako jo je neka puštarana ženica mahala v bližnjo prodajalno. Pred njo je stopal lušten kužek z malo kosarico na vratu, v gobcu je pa držal prazno fajfo. Če kadi doma oni kužek Princ Albert tobak ali Tuxedo, tega nisem njegove lastnice vprašal; morda tudi čika in noslja?

Nekje v Wisconsinu imamo novega Prešerna, ki mi je vpisal sledečo pesem za objavo: "15 let je že minilo, v drugič ko oženjen sem. Imel sem 3000 kron, hodil kakor kak baron. Ženo mlado sem dobil, žvižgal, pel, vesel in čil; zdaj pa je veselje preč: star sem namreč že preveč!"

Dragi mi Frank! Prav regimentno si jo zadel! Da, da, tudi jaz se staram!

Ko sem minulo soboto stopil k našemu brivcu na 120. cesti, je čakalo na stolihi pet ženskih šest deklet, da jih brivec ostrize. Predolgega čakanja sem se tako ustrašil, da sem vzel svoj slavniki in odšel neobrit domov. Tedaj sem svečano prisegel, da se bom z naprej bril sam.

Škoda, da nimamo v Ameriki tudi loterij! Newyorško "Glasiilo slovenskih delavcev v Ameriki" neprestano oglašja in ponuja "Sanjske knjige." Večsith smo jih tam prodajali po 30 centov; danes pa veljajo že 90 centov; da, tudi sanje so se podražile za slovenske delavce v Ameriki, kakor je bilo svoječasno zelo drago pošiljanje denarja za najbolj bedne med bednimi.

Mišljenje o vseljevanju v Združene države.

V Collier's National Weekly od 4. julija podaja imigracijski komisar na Ellis Islandu svoje misli o učinkih ameriških priseljenskih zakonov. Najznačajnejši deli njegovega članka pravi:

"Kakšne priseljence sprejemamo v sedanjem času v Združene države? Ali so vsled novega zakona boljši ali slabši? Kakšni Amerikanci postanejo iz njih v 25 letih? Taka vprašanja dobivam vsak dan, od dobrih ljudi, katerim je bodočnost naše dežele pri srcu in ki so Amerikanci do kosti. Miselná vprašanja so to, prihajajoča od mislečih ljudi, in odgovarjati je dolžnost.

"Do neke mere je odgovor lahko ugoden. Sedanji priseljenci so boljši od tistih, ki so prihajali zadnjih 25 let. Boljši so vsled našega novega imigracijskega zakona. In v 52 letih bodo iz njih boljši Amerikanci nego bi mogla enaka množina njihovih prednikov postati v dvojnem času ... Toda stvar ima svoje meje. Izprememba od slabega na boljše je tako mlada in je tako nenadoma in prijeto zadelá vse interesirane, da moramo pritegniti svoj optimizem in pogledati stvari, kakršne so. Rim ni bil sezidan v enem dnevu, in tudi naš novi priseljeniški zakon ni bil tako hitro izdelán. Tudi nismo še prišli na konec poti pravilne kontrole imigracije tujcev v Združene države. Marsikaj je še treba storiti, in prav mi na Ellis Islandu vemo posebno dobro, kaj da je treba storiti.

"Predpostavljam, da je vsak čitatelj na en ali drug način slišal o Ellis Islandu. Nekdaj je bil neznan, razun kot Oyster Island — košček zemlje, zarasel s trajem in znan med tedanjimi jolandskimi 'burgerji' zaradi slastnih, velikih ostrig. Stojeta je pozneje so Angleži tam obesili človeka in imenovali otok Gibbet Island (Otok vislic). Zopet sto let pozneje ga je kupil major ameriške vojske Ellis, mu dal svoje ime, in izvajal tam šport, kopal ostrige iz blata, streljal rase in prirejal v svo-

jem domu na Bateriji obede, ki so sloveli po vsem New Yorku. "Potem so iz Ellis Islanda leta 1890 postale duri priseljencev namesto starega Castle Gardens. In od tedaj se je svet začel baviti z Ellis Islandom ... Danes je 25 akrov otoka, kjer ga je nekdanj bilo dva akra, in iz zelenega koščka na modri vodi je postala plan, na kateri stoji hotel, bolnica, parobrodská postaja in vsakovrstna človeška mašinarija za sortiranje in uvajanje imigracijskega prometa sveta v v Združene države.

"Premotruje novi tip imigrantov, hodečih vsak dan tu skozi, se takoj opazi, da je njih poprečna starost za mnogo let manjša kot je bila prej. Naša velika inspeksijska dvorana, ki je včasih izgledala kakor dom starcev, je sedaj bolj podobna pikniku gimnazijcev ali dijakov nedeljske šole.

"V prejšnjih dneh je priseljenec prihajal utrujen in v skrbeh, obremenjen s štiridesetimi, šestdesetimi ali še več leti, in vedno s pogledom na Evropo. S takim ljudstvom ni bila mogoča prava amerikanizacija. Njih srca in življenja so bila za njimi, za vedno v starem kraju. A sedaj? Oni gledajo pred se, v Ameriko, in oni bodo boljši Amerikanci ...

"Vsi ti mladi ljudje prihajajo iz zaledja otroštva in — vojne. To jim je Evropa, to jim je življenje pomenilo do tistega dneva, ko stopijo na Ellis Island. Njihova edina zrela koncepcija Evrope jim prikazuje kontinent, opustošen po vojni in še vedno trpeč od počasnega okrevanja, ki sledi zakasnelemu miru. Stare, predvojne Evrope niso nikdar poznali, razun kot majhni otroci. K nam prihajajo, v prvi vrsti po zaslužek, in še več, po življensko veselje. Vojna jih pošilja sem, vojna, ki so jo započeli in vodili njih starejši, ki pa prenaša trpljenje na tretjo in četrto generacijo, ki ni imela opraviti z njo. Tako so v duhu in upu Amerikanci, še preden pridejo sem.

"Toda mladost je lahko le prehodna faza. Nekega dne se poprečna starost imigrantov lahko nenadoma poveča. Gospodarske razmere lahko vplivajo na to. Če bo v Evropi več zaslika, v Ameriki pa manj, bi mladina utegnila ostati v Evropi. Nihče ne more prerokovati bodočnosti.

"Za sedaj imamo druge dobrote, ki izvirajo bolj iz naše novega zakona, kot iz vojne. Se ne vemo, kako daleč bodo segale. Toda na Ellis Islandu imamo zaradi vsakdanjega stika s priseljenci dober pogled. Toda za duri ne vidimo. Slediti ne moremo nekoliko stotisoč priseljencem, kadar se razkrope med sto milijoni Amerikancev po 48 državah, pokrivaajočih polovico velikega kontinenta.

"Prva dobrota, ki izvira izključno iz novega zakona, obstoja v tem, da izvršujejo naši konzuli izbiro med prospektivnimi imigranti, še preden gre priseljenec na pot. Do julija lanskega leta ni konzulov vizum pomenil nič drugega, kakor da je konzul videl priseljencev potni list ... Med tujimi nenožicami na prahih naših konzulov so bili lahko faloti, nemanj in obsojenci, toda vse, kar je mogel storiti ameriški konzul, je bilo potrdilo, da je "videl" potni list. Če je v lastniku potnega lista odkril in "videl" največjega neobeselega lopova, je moral vendar vidirati potni list lopova. Potem je mogel ovirati prihod ničvredneža le strah kakšne parobrodské kompanije, kajak če smo ga mi zadržali na Ellis Islandu, so se njegovi prijatelji in sorodniki pričeli dreti v oficijelnih krogih, hoteli nas prisiliti, da ga pustimo v deželo. Ej, kako ginjaive povesti so polnile zrak, kadar so se sorodniki in njih politični zaščitniki lotili posla! Kako strašne okrutnosti so bile

(Dalje na 8. strani)

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dan 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januaria, 1894.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
 Solventnost aktivnega odeljka znaša 100.28%; solventnost mladinskega odeljka znaša 124.18%.
 Od ustanovitve do 1. julija, 1925, znaša skupna izplačana podpora \$2,553,826.00.

GLAVNI URADNIKI:
 Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
 I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
 III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
 Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
 Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.
 Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 800 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
 Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
 John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
 John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
 John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
 Martin Shukla, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
 John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 Martin Kremec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
 Frank Trempush, 42-49th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
 John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
 John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
 John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
 Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.
 Vsa pisma in denarne zadnje, tiskajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Spremembe za mesec junij, 1925.

Pristopili.

K društvu sv. Stefana, št. 1 v Chicago, Ill., 26444 Zidarich Andrew, roj. 1887, R. 38, \$1000. Spr. 6. junija. Dr. šteje 275 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 2 v Joliet, Ill., 26445 Zagoda John roj. 1909, R. 16, \$1000; 26446 Šraj Frank roj. 1904, R. 21, \$250; 26447 Vrencur Anton, roj. 1902, R. 23, \$1000; 26448 Umek Anton, roj. 1896, R. 29, \$1000; 26449 Gombac John, roj. 1890, R. 34, \$1000. Spr. 10. junija. Dr. šteje 534 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 7 v Pueblo, Colo., 26450 Mesojedec John, roj. 1905, R. 20, \$1000; 26451 Muhič Frank, roj. 1900, R. 25, \$250; 12842 Zabukovec Rose, roj. 1894, R. 30, \$500. Spr. 30. junija. Dr. šteje 586 čl.
 K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 14 v Butte, Mont., 12843 Zagar Evelyn, roj. 1908, R. 17, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 176 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 16 v Virginia, Minn., 12844 Jarše Pavlina, roj. 1897, R. 28, \$1500. Spr. 5. junija. Dr. šteje 93 čl.
 K društvu sv. Barbare, št. 23 v Bridgeport, O., 26452 Lukas Lovrenc, roj. 1904, R. 21, \$1000; 26453 Berus Martin, roj. 1902, R. 23, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 67 čl.
 K društvu sv. Vida, št. 25 v Cleveland, O., 26454 Somrak Anthony, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26455 Stampfel Joseph, roj. 1908, R. 17, \$1000; 26456 Znidarski John, roj. 1903, R. 22, \$500; 12845 Petrich Johana, roj. 1903, R. 22, \$1000. Spr. 30. junija. Dr. šteje 519 čl.
 K društvu sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., 12846 Rangus Marija, roj. 1884, R. 41, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 169 čl.
 K društvu Marije Device, št. 33 v Pittsburgh, Pa., 26457 Ivančič Marko, roj. 1907, R. 18, \$1000. Spr. 10. junija. Dr. šteje 150 čl.
 K društvu sv. Petra in Pavla, št. 38 v Kansas City, Kans., 26458 Mukovec John, roj. 1906, R. 19, \$1000. Spr. 7. junija. Dr. šteje 121 čl.
 K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 45 v East Helena, Mont., 26459 Verzuh Frank, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 5. junija. Dr. šteje 49 čl.
 K društvu sv. Alojzija, št. 47 v Chicago, Ill., 26460 Zugal Martin, roj. 1889, R. 36, \$1000. Spr. 13. junija. Dr. šteje 106 čl.
 K društvu Marije Sedem Zalog, št. 50 v Pittsburgh, Pa., 12847 Golobič Ana, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 335 čl.
 K društvu sv. Petra in Pavla, št. 51 v Iron Mountain, Mich.,

26461 Wiegale Louis, roj. 1896, R. 29, \$1000; 12848 Wiegale Agnes, roj. 1899, R. 25, \$1000. Spr. 7. junija. Dr. šteje 58 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 56 v Leadville, Colo., 12849 Shusterski Mary, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 15. junija. Dr. šteje 215 čl.
 K društvu Vitezi sv. Mihaela, št. 61 v Youngstown, O., 26462 Zitnik John, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26463 Božičević Matija, roj. 1885, R. 40, \$1500. Spr. 21. junija. Dr. šteje 113 čl.
 K društvu sv. Petra in Pavla, št. 62 v Bradley, Ill., 26464 Skube Frank, roj. 1908, R. 17, \$1000; 26465 Pezdertz Frank, roj. 1905, R. 20, \$500; 26466 Lustig John T., roj. 1901, R. 24, \$250. Spr. 30. junija. Dr. šteje 25 čl.
 K društvu sv. Janeza Evangelista, št. 65 v Milwaukee, Wis., 26467 Martincič Frank, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26468 Brule Albin, roj. 1908, R. 17, \$1000; 26469 Malerle Paul, roj. 1908, R. 17, \$500; 26470 Pintar Joseph, roj. 1907, R. 18, \$1000; 26471 Ruppe Mihael, roj. 1898, R. 27, \$500; 26472 Dokl Frank, roj. 1887, R. 38, \$500; 26473 Himmereich Louis, roj. 1886, R. 39, \$500; 26474 Muhich Frank, roj. 1885, R. 40, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 190 čl.
 K društvu sv. Barbare, št. 74 v Springfield, Ill., 26475 Zupancič John, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26476 Librich Peter, roj. 1884, R. 41, \$500. Spr. 14. junija. Dr. šteje 56 čl.
 K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 80 v So. Chicago, Ill., 12850 Ninkovich Rose, roj. 1909, R. 16, \$1000; 12851 Kovacevič Mary, roj. 1895, R. 30, \$1000; 12852 Jelenčan Mary, roj. 1878, R. 47, \$500. Spr. 21. junija. Dr. šteje 234 čl.
 K društvu Marije Sedem Zalog, št. 84 v Tri Mountain, Mich., 26477 Pintar Anton, roj. 1907, R. 18, \$500. Spr. 24. junija. Dr. šteje 14 čl.
 K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85 v Lorain, O., 12853 Janežič Matilda, roj. 1904, R. 21, \$1000. Spr. 12. junija. Dr. šteje 71 čl.
 K društvu sv. Petra in Pavla, št. 91 v Rankin, Pa., 26478 Majhan Stepan, roj. 1901, R. 24, \$2000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 104 čl.
 K društvu Friderik Baraga, št. 93 v Chisholm, Minn., 26479 Ekar Rudolph, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26480 Samsa Louis, roj. 1892, R. 33, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 193 čl.
 K društvu sv. Alojzija, št. 95 v Broughton, Pa., 12854 Albright Marie, roj. 1908, R. 17, \$1000. Spr. 24. junija. Dr. šteje 70 čl.
 K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101 v Lorain, O., 26481 Ambrožič Frank, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26482 Cerne John, roj. 1874, R. 50, \$250; 12855 Piškur Mary, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 7. junija. Dr. šteje 103 čl.
 K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104 v Pueblo, Colo., 12856 Godec Jennie, roj. 1909, R. 16, \$1000; 12857 Simonich Ana, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 18. junija. Dr. šteje 131 čl.
 K društvu sv. Genevieve, št. 108, Joliet, Ill., 12858 Tushek Zora, roj. 1908, R. 17, \$1000; 12859 Kodrich Rose, roj. 1907, R. 18, \$500. Spr. 7. junija. Dr. šteje 215 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 110 v Barberton, O., 26483 Maver Avgust, roj. 1902, R. 23, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 98 čl.
 K društvu sv. Ane, št. 120 v Forest City, Pa., 12860 Oster Mary, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 254 čl.
 K društvu sv. Ane, št. 127 v Waukegan, Ill., 12861 Hrvoj Barbara, roj. 1893, R. 32, \$1000. Spr. 28. junija. Dr. šteje 149 čl.
 K društvu sv. Družine, št. 136 v Willard, Wis., 26484 Perme Joseph, roj. 1906, R. 19, \$500; 26485 Godec Joseph, roj. 1903, R. 22, \$500. Spr. 19. junija. Dr. šteje 76 čl.
 K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 144 v Sheboygan, Wis., 26486 Kregel Charles, roj. 1909, R. 16, \$500; 26487 Sheck Martin, roj. 1908, R. 17, \$1000; 26488 Požun John, roj. 1907, R. 18, \$1000; 26489 Kastelich Viktor, roj. 1905, R. 20, \$1000; 26490 Ugovšek Frank, roj. 1891, R. 34, \$500; 26491 Remša Joseph, roj. 1886, R. 38, \$1000; 26492 Melavec Joseph, roj. 1886, R. 39, \$1000; 26493 Požun John, roj. 1883, R. 42, \$1000. Spr. 15. junija. Dr. šteje 182 čl.
 K društvu sv. Valentina, št. 145 v Beaver Falls, Pa., 26494 Trgovac Mihael, roj. 1903, R. 22, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 66 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 146 v Cleveland, O., 26495 Blatnik Joseph, roj. 1909, R. 16, \$500; 26496 Stimetz Anton, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 15. junija. Dr. šteje 253 čl.
 K društvu sv. Ane, št. 150 v Cleveland, O., 12863 Mary Glavič, roj. 1909, R. 16, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 182 čl.
 K društvu sv. Jeronima, št. 153 v Canonsburg, Pa., 12864 Polh Mary, roj. 1905, R. 20, \$1000. Spr. 13. junija. Dr. šteje 101 čl.
 K društvu Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboygan, Wis., 12865 Kalan Ana, roj. 1908, R. 17, \$1000. Spr. 25. junija. Dr. šteje 131 čl.
 K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 160 v Kansas City, Kans., 12866 Thomac Pavlina, roj. 1895, R. 30, \$500. Spr. 17. junija. Dr. šteje 35 čl.
 K društvu sv. Alojzija, št. 161 v Gilbert, Minn., 26497 Ulčar Frank, roj. 1880, R. 45, \$1000; 12867 Jakel Magdalena, roj. 1887, R. 38, \$1000. Spr. 25. junija. Dr. šteje 25 čl.
 K društvu Marije Magdalene, št. 162 v Cleveland, O., 12868 Suhadolnik Ana, roj. 1887, R. 38, \$1000. Spr. 1. junija. Dr. šteje 552 čl.
 K društvu sv. Mihaela, št. 163 v Pittsburgh, Pa., 26498 Relich Peter, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26499 Mihelčič Joseph, roj. 1905, R. 20, \$1500; 26500 Ivankovich Andrej, roj. 1896, R. 29, \$1000; 26501 Skrtič Stepan, roj. 1895, R. 30, \$1000; 26502 Horvatin Mihael, roj. 1885, R. 40, \$1000; 26503 Erdelje Tomo, roj. 1876, R. 49, \$500; 12869 Yurković Ljuba, roj. 1908, R. 17, \$1000; 12870 Erdeljac Magdalena, roj. 1889, R. 36, \$1000; 12871 Moguš Ana, roj. 1881, R. 44, \$1000. Spr. 18. junija. Dr. šteje 377 čl.
 K društvu Marije Pomagaj, št. 164 v Eveleth, Minn., 12872 Samsa Angela, roj. 1887, R. 38, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 86 čl.
 K društvu Marija Pomoč Kristjanov, št. 165 v West Allis, Wis., 12873 Schweigel Kristina, roj. 1909, R. 16, \$1000; 12874 Teraskan Ana, roj. 1909, R. 16, \$500; 12875 Gerich Klara, roj. 1906, R. 19, \$500. Spr. 14. junija. Dr. šteje 82 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 168 v Bethlehem, Pa., 12876 Bedek Kristina, roj. 1905, R. 20, \$1000; 12877 Mohar Ana, roj. 1899, R. 26, \$1000; 12878 Cor Mary, roj. 1894, R. 31, \$1000. Spr. 21. junija. Dr. šteje 95 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 169 v Cleveland, O., 26504 Kozlevčar Louis, roj. 1894, R. 31, \$500; 26505 Izanec Louis, roj. 1886, R. 39, \$1000; 26506 Zevnik Mihael, roj. 1886, R. 39, \$500. Spr. 8. junija. Dr. šteje 229 čl.
 K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172 v West Park, O., 26507 Lach Frank, roj. 1896, R. 29, \$1000. Spr. 6. junija. Dr. šteje 85 čl.
 K društvu sv. Ane, št. 173 v Milwaukee, Wis., 12879 Maierle Mayme, roj. 1906, R. 19, \$500; 12880 Maierle Angeline, roj. 1905, R. 20, \$500; 12881 Rep Margareta, roj. 1905, R. 20, \$250; 12882 Koren Mary, roj. 1895, R. 30, \$250; 12883 Bautz Ana, roj. 1890, R. 35, \$500; 12884 Supan Ana, roj. 1875, R. 50, \$250; 12885 Hudoklin Ana, roj. 1901, R. 24, \$500; 12886 Klobučar Mary, roj. 1872, R. 53, \$250. Spr. 30. junija. Dr. šteje 77 čl.
 K društvu Marije Pomagaj, št. 174 v Willard, Wis., 12887 Lesar Frances, roj. 1905, R. 20, \$500; 12888 Toleni Rose, roj. 1903, R. 22, \$250; 12889 Gregorich Mary, roj. 1885, R. 40, \$500. Spr. 14. junija. Dr. šteje 34 čl.
 K društvu Marije Pomagaj, št. 176 v Detroit, Mich., 12890 Kovachek Mildred, roj. 1908, R. 17, \$1000; 12891 Kovachek Mary, roj. 1906, R. 19, \$1000. Spr. 12. maja. Dr. šteje 69 čl.
 K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 180 v Canon City, Colo., 26508 Novak John, roj. 1905, R. 20, \$1000. Spr. 5. junija. Dr. šteje 49 čl.
 K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 185 v Burgetstown, Pa., 26509 Ulager Frank, roj. 1894, R. 31, \$1000. Spr. 10. junija. Dr. šteje 19 čl.
 K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 191 v Cleveland, O., 26501 Skuffa Louis, roj. 1909, R. 16, \$1000; 26511 Mocičnik Philip, roj. 1905, R. 20, \$1000; 26512 Vesel Frank, roj. 1883, R. 42, \$500; 12892 Tomasič Ana, roj. 1906, R. 19, \$500; 12893 Novine Elizabeth, roj. 1902, R. 23, \$1000; 12894 Zagor Frances, roj. 1902, R. 23, \$1000; 12895 Meršek Helena, roj. 1898, R. 27, \$250; 12896 Ogrin Josephine, roj. 1896, R. 28, \$1000; 12897 Vidmar Louise, roj. 1891, R. 34, \$1000. Spr. 13. junija. Dr. šteje 53 čl.
 K društvu sv. Helene, št. 193 v Cleveland, O., 12898 Simčič Rozalija, roj. 1900, R. 25, \$1000; 12899 Walter Ana, roj. 1897, R. 28, \$500; 12900 Simčič Sophie, roj. 1888, R. 37, \$1000; 12901 Zevnik Barbara, roj. 1880, R. 45, \$500. Spr. 11. junija. Dr. šteje 48 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 195 v North Braddock, Pa., 26513 Kern John, roj. 1895, R. 30, \$500; 12902 Petelin Ana, roj. 1875, R. 50, \$500. Spr. 30. junija. Dr. šteje 12 čl.
Pristopili v razred "C"; 20 letna zavarovalnina.
 K društvu sv. Vida, št. 25 v Cleveland, O., 189 Krantz Frank, roj. 1908, R. 17, \$1000. Spr. 7. junija. Dr. šteje 519 čl.
 K društvu sv. Franciška Saleskega, št. 29 v Joliet, Ill., 109 Kodrich Louis, roj. 1904, R. 21, \$1000. Spr. 7. junija. Dr. šteje 576 čl.
 K društvu sv. Alojzija, št. 88 v Mohawk, Mich., 191 Zagar Frank, roj. 1905, R. 20, \$1000; 192 Zagar George, roj. 1897, R. 28, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 35 čl.
 K društvu sv. Veronike, št. 115 v Kansas City, Kans., 193 Stimac Apolonija, roj. 1897, R. 28, \$1000. Spr. 14. junija. Dr. šteje 126 čl.
 K društvu sv. Alojzija, št. 161 v Gilbert, Minn., 194 Jakel John, roj. 1907, R. 18, \$1000. Spr. 25. junija. Dr. šteje 25 čl.
Suspendovani zopet sprejeli.
 K društvu sv. Lovrenca, št. 63 v Cleveland, O., 4839 Kostelec Jakob, R. 42, \$1000; 9695 Maurer Frank, R. 36, \$1000. Zopet spr. 13. junija. Dr. šteje 359 čl.
 K društvu Marije Pomagaj, št. 78 v Chicago, Ill., 2999 Mesec Marija, R. 32, \$1000. Zopet spr. 1. junija. Dr. šteje 264 čl.
 K društvu sv. Jožefa, št. 148 Bridgeport, Conn., 21936 Lutar Josip, R. 33, \$1000; 7533 Lutar Ana, R. 29, \$500. Zopet spr. 26. junija. Dr. šteje 118 čl.
 K društvu Marije Magdalene, št. 162 v Cleveland, O., 8048 Steblaj Angela, R. 30, \$1000. Zopet spr. 1. junija. Dr. šteje 552 čl.
Prestopili.
 Od društva sv. Družine, št. 5 v La Salle, Ill., k društvu sv. Jožefa, št. 146 v Cleveland, O., 4067 Tomšič Frank, R. 44, \$500. Prest. 7. junija. 1. dr. šteje 133, 2. dr. šteje 253 čl.
 Od društva sv. Jožefa, št. 16 v Virginia, Minn., k društvu sv. Jožefa, št. 2 v Joliet, Ill., 12097 Ogulin Joseph, R. 37, \$1000. Prest. 3. maja. 1. dr. šteje 93, 2. dr. šteje 534 čl.
 Od društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., k društvu sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., 26313 Zupancich Anthony D., R. 25, \$1000. Prest. 20. junija. 1. dr. šteje 519 čl., 2. dr. šteje 28 čl.
 Od društva sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., k društvu sv. Jožefa, št. 103 v Milwaukee, Wis., 62 Kump John (20 letna zavarovalnina), R. 25, \$1000. Prest. 6. junija. 1. dr. šteje 169, 2. dr. šteje 145 čl.
 Od društva Vitezi sv. Florijana, št. 44 v South Chicago, Ill., k društvu Marije Čistega Spočetja, št. 80 v South Chicago, Ill., 8229 Perko Ana, R. 32, \$1000. Prest. 21. junija. 1. dr. šteje 198, 2. dr. šteje 234 čl.
 Od društva sv. Lovrenca, št. 63 v Cleveland, O., k društvu sv. Jožefa, št. 169 v Cleveland, O., 10157 Jerič Martin, R. 31, \$1000. Prest. 17. maja. 1. dr. šteje 359, 2. dr. šteje 229 čl.
 Od društva Marije Čistega Spočetja, št. 80 v South Chicago, Ill., k društvu Marije Magdalene, št. 162 v Cleveland, O., 111458 Preblič Amalija, R. 20, \$1000. Prest. 17. junija. 1. dr. šteje 234, 2. dr. šteje 552 čl.
 Od društva Marije Sedem Zalog, št. 81 v Pittsburgh, Pa., k društvu sv. Petra in Pavla, št. 64 v Etna, Pa., 6145 Rozanković Rozalija, R. 31, \$1000. Prest. 12. junija. 1. dr. šteje 193, 2. dr. šteje 205 čl.
 Od društva Marije Čistega Spočetja, št. 85 v Lorain, O., k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101 v Lorain, O., 8554 Kozjan Angela, R. 17, \$1000. Prest. 23. junija. 1. dr. šteje 71, 2. dr. šteje 103 čl.
 Od društva Friderik Baraga, št. 93 v Chisholm, Minn., k društvu sv. Ane, št. 156 v Chisholm, Minn., 4794 Blatnik Margareta, R. 25, \$1000. Prest. 24. junija. 1. dr. šteje 193, 2. dr. šteje 155 čl.
 Od društva sv. Srca Marije, št. 111 v Barberton, O., k društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85 v Lorain, O., 9934 Valentič Josephine, R. 21, \$1000. Prest. 12. junija. 1. dr. šteje 126, 2. dr. šteje 71 čl.
 Od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 v Sheboygan, Wis., k društvu Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboygan, Wis., 10196 Zorman Ivana, R. 37, \$1000. Prest. 25. junija. 1. dr. šteje 182, 2. dr. šteje 131 čl.
 Od društva sv. Jeronima, št. 153 v Canonsburg, Pa., k društvu Kraljica Majnika, št. 194 v Canonsburg, Pa., 10140 Krulc Ivana, R. 16, \$500; 10624 Reccelj Marija, R. 16, \$1000; 11563

Od društva sv. Družine, št. 109 v Aliquippa, Pa., 24116 Kopriva Jurij, R. 16, \$500; 5579 Kopriva Magdalena, R. 29, \$1000; 18765 Kopriva Karol, R. 33, \$1000. Susp. 14. junija. Dr. šteje 29 čl.
 Od društva Marija Milosti Polna, št. 114 v Steelton, Pa., 10710 Stular Reza, R. 27, \$1000. Susp. 21. junija. Dr. šteje 66 čl.
 Od društva sv. Jožefa, št. 148 v Bridgeport, Conn., 10619 Kociper Terezija, R. 27, \$500; 24637 Kociper Stefan, R. 38, \$500. Susp. 21. junija. Dr. šteje 118 čl.
 Od društva Marije Pomagaj, št. 176 v Detroit, Mich., 25383 Puhek Joseph, R. 21, \$500; 25659 Gorshe Rudolph, R. 22, \$500; 25384 Puhek Frank, R. 24, \$500; 25276 Puhek Matija, R. 30, \$500. Susp. 14. junija. Dr. šteje 69 čl.
 Od društva sv. Cecilije, št. 186 v Bradley, Ill., 11926 Bradešić Ana, R. 16, \$1000; 11928 Rivard Frances, R. 25, \$500; 11930 Mesec Ana, R. 42, \$250; 11934 Bradešić Frances, R. 50, \$250; 11936 Stua Avgustina, R. 54, \$250. Susp. 23. junija. Dr. šteje 15 čl.
Odstopili.
 Od društva sv. Jožefa, št. 41 v Pittsburgh, Pa., 24194 Gosenca Martin, R. 29, \$250. Odstop. 20. junija. Dr. šteje 153 čl.
 Od društva sv. Petra in Pavla, št. 91 v Rankin, Pa. odpravnina 13902 Kovačič Marko, R. 49, \$1000. Odstop. 30. junija. Dr. šteje 104 čl.
 Od društva sv. Ane, št. 139 v La Salle, Ill., 10975 Banko Amalija, R. 40, \$500. Odstop. 14. junija. Dr. šteje 44 čl.
 Od društva sv. Ane, št. 173 v Milwaukee, Wis., 10373 Potish Marija, R. 17, \$1000. Odstop. 28. junija. Dr. šteje 77 čl.
 Od društva sv. Antona Padovanskega, št. 180 v Canon City, Colo., 25665 Kopic Frank, R. 50, \$500; 11847 Horvaten Frances, R. 35, \$500. (Odstop. 14. junija. Dr. šteje 49 čl.)
Zvišali zavarovalnino.
 Pri društvu sv. Jožefa, št. 16 v Virginia, Minn., 8600 Stepec John, R. 37, z \$1000 na \$2000. Zviš. 25. maja.
 Pri društvu Vitezi sv. Mihaela, št. 61 v Youngstown, O., 4959 Režek Terezija, R. 33, z \$1000 na \$2000. Zviš. 15. junija.
 Pri društvu sv. Petra in Pavla, št. 64 v Etna, Pa., 23507 Stukič Mihael, R. 21, z \$500 na \$1000. Zviš. 19. junija.
 Pri društvu Marije Čistega Spočetja, št. 160 v Kansas City, Kans., 10787 Švab Frances, R. 31, z \$500 na \$1500. Zviš. 15. junija.
Znižali zavarovalnino.
 Pri društvu Marije Milosti Polne, št. 114 v Steelton, Pa., 10274 Petrašič Marija, R. 20, z \$1000 na \$250. Zniž. 21. junija.
 Pri društvu sv. Jožefa, št. 148 v Bridgeport, Conn., 12361 Panich Frances, R. 29, z \$1000 na \$500. Zniž. 9. junija.
Prememba in zvišanje zavarovalnino.
 Edward B. Potokar, član društva sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., razred 22, zavarovan za \$250, premenil certifikat in sicer iz dosmrtno v 20 letno zavarovalnino. Cert. št. 186, R. 22 zavarovan za \$500. Prememba izvršena 22. junija.
Prememba zavarovalnino iz dosmrtno v 20 letno zavarovalnino.
 Pri društvu sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., 187 Zupancich Anthony D., R. 25, zavarovan za \$1000, in 188 Anthony C. Skuly, R. 25, zavarovan za \$500. Sprememba izvršena 20. junija.
JOSIP ZALAR, glav. tajnik.

KJE SE NAHAJA
 Frank Krvina, doma iz vasi Smartna pri Dobravi, po domače Valbov? Za njegov naslov bi rad zvedel
 Anton Bojt,
 832 McAllister Ave.
 Waukegan, Ill.

Od društva sv. Družine, št. 5 v La Salle, Ill., k društvu sv. Jožefa, št. 146 v Cleveland, O., 4067 Tomšič Frank, R. 44, \$500. Prest. 7. junija. 1. dr. šteje 133, 2. dr. šteje 253 čl.
 Od društva sv. Jožefa, št. 16 v Virginia, Minn., k društvu sv. Jožefa, št. 2 v Joliet, Ill., 12097 Ogulin Joseph, R. 37, \$1000. Prest. 3. maja. 1. dr. šteje 93, 2. dr. šteje 534 čl.
 Od društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., k društvu sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., 26313 Zupancich Anthony D., R. 25, \$1000. Prest. 20. junija. 1. dr. šteje 519 čl., 2. dr. šteje 28 čl.
 Od društva sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., k društvu sv. Jožefa, št. 103 v Milwaukee,

Zagonetna izpovedba.

(Slika iz minule svetovne vojne) Sigolasi župnik neke vasice v Južni Nemčiji je sedel neko soboto popoldne v svoji pisarni in žalostno zrl v baš došlo pismo, katero mu je poslala vlada z naznanilom, da je zopet eden izmed njegovih mladih faranov padel na bojnem polju. Kmalu zatem je poslal cerkovnika na dom matere padlega vojaka z naročilom, da naj se gospa Braun v nedeljo po maši zgleda pri župniku v farovžu. Pri tem je župnik jako skrbelo, na kak način bi stari Braunovski sporočil žalostno vest o smrti njenega sina. "Moj Bog," je mrmral župnik, "daj mi milost, da bi s pravimi besedami potolažil to staro ženo, ki je ves čas življenja tako iskreno ljubila edinega svojega sina. Kako naj ji rečem?" V nedeljo, kmalu po prvi sv. maši se je Braunova mati zgledala pri vaškem župniku. Kako je bil župnik razočaran, ko je stala pred njim povabljenega ženo, vsa mirna in vesela. Iz njenih oči se sijala celo večja zadovoljnost kot običajno in to je župniku še bolj težilo srce; bil je tako razburjen, da sploh ni mogel pričeti govoriti. Stara žena je še vedno mirno sedela na stolu poleg župnikove pisalne mize. Pri tem si je župnik zopet mislil: "O Bog, če bi ta žena znala, s kakšno novico jo bom iznenadil, bi gotovo ne gledala tako mirno in zadovoljno." "Gospod župnik," je nato žena povzela besedo, "vse je tako, kakor sem si želela; samo za mojo sinah bo to hudo udarec, ko ji bom to grozno novico povedala." "Da, mati, vojna je nekaj strašnega. Vsakdo, ki ima kakga sorodnika na bojnem polju, mora biti vsak dan pripravljn na kako žalostno novico." "Vse, karkoli naš Oče v nebesih stori, prav stori," je nato odgovorila žena. "Ali vam je vaš sin zadnje dni kaj pisal?" "Čemu me izprašujete? Gospod župnik, povejte mi kar naravnost, da je moj sin mrtev. Meni je to že nekaj dni znano." "Torej ste o tem že prejeli kako pismo?" "Ne, Nikakega!" "Kako torej znate, da je bil vaš sin ubit v vojni?" Stara žena je nato odgovorila: "Moj sin je umrl ravno pred enim tednom," pri teh besedah je sklenila svoje roke in zrla nemo v tla. "Da, to je resnica; pa vendar kako ste to zvedeli?" "Kako sem zvedela? To je znano samo Bogu. In jaz sem bila priča, ko je moj sin umiral." Te čudne besede so župnika povsem razočarale; menil je namreč, da se je starki omračil um valed tega, ker je preveč na svojega sina mislila in ga zaman pričakovala domov. "Jaz vas ne razumem, mati, kaj pravzaprav mislite?" "Tudi jaz tega ne razumem; pa vendar ni moglo biti drugače kakor po Božji volji, ker to mi je Bog obljubil." Župnik je bil pri teh besedah tako v zadregi, da ni znal, kaj odgovoriti. "So stvari, katerih ne smemo pripovedovati," je nadaljevala žena. "Jaz se bojim, da sem vam itak že preveč povedala." "Vi pravite, da vam je Bog obljubil. Kaj pa?" "Ker sem vam že toliko izpovedala, naj vam povem vse do konca. Odkar je šel moj sin na vojako, sem vedno goreče k Bogu molila, da bi se moj ljubljenec vrnil domov; če pa to ni Božja volja, naj bi mi Vašemogočni dodelil to milost, da bi bila jaz navzoča ob smrtni uri mojega sina, da ne bo sam. Bogu je vse mogoče, in vse znano. On ve, kaj je prav in neprav in jaz bi bila z vsem za-

dovoljna. In glejte, dobri Bog mi je to obljubil, valed tega se je to tudi v resnici dogodilo!" "Draga moja žena, kako je vam Bog obljubil? Ali ste ga videli, ali morda ališali?" "Ne, za Božjo voljo ne, gospod župnik; saj jaz nisem svetnica. Jaz nisem ničesar videla in ničesar ališala." "Draga mi žena! Jaz vas ne razumem; čemu potem trdite, da vam je dobri Bog to obljubil?" "Tudi jaz sama tega ne razumem. In vendar sem bila tega tako gotova, kar se je tudi v resnici zgodilo. Oprostite mi, ker naprej ne morem več nadaljevati." Stari župnik je začuden opazoval razburjeno ženo s sledečo opombo: "Mati, jaz vas ne bom silil, da bi s pripovedovanjem nadaljevali. Prav je, da o tem napram drugim molite. Toda, kaj mislite, ali bi ne bilo umestno, da to skrivnost meni kot župniku in spovedniku odkrijete?" V nekaj trenutkih zatem se je obraz starke vidno spremenil. Iz njenih oči se je lahko čitalo zaupne poglede, kakor iz oči kakega nedolžnega otroka. Nato je sklenila svoje roke na prsa, ter je pričela župniku sledeče pripovedovati: "Vse vam bom resnično razložila kakor na spovedi; samo to vas prosim, da tega nikomur ne poveste do moje smrti. Smatrajte to za mojo spoved." Župnik ji je zatem z resnim obrazom to kimaje pritrdil. "Včeraj zjutraj je bilo ravno en teden, ko sem se tako potrla in žalostna zbudila, da sem mislila že na jok. Taki žalostni občutki so me ves dan navdajali. Vse moje misli so bile zbrane samo pri mojemu sinu, ki se je nahajal daleč na bojnem polju. Ravno isto jutro je prešla moja sinaha pismo, polno veselih novic. To jo je tako navdušilo, da je bila ves dan s svojimi otroci vesela; celo prepevala je. Veste, to me je še bolj grenilo; jaz sem za trdno mislila v svojem srcu, da se je oni dan nekaj strašnega pripetilo; tudi z najboljšo voljo se nisem zamogla te nesreče v mislih otresti. "Zvečer, istega dne, ko so že vsi naši domači zaspali, sem vzela rožnivenec in sem dolgo, dolgo in prisrčno molila za svojega sina. Med molitvijo me je navdajal tak strah, da so mi debele solze padale na roke. "In potem — sama ne vem, kako se je z menoj godilo. Mahoma sem postala potolažena. Bila sem tudi trdno prepričana, da me bo ljubil Bog uslišal. "Ne spominjam se več, če sem nato zadrževala? Naenkrat sem začula klic mojega sina, ki me je vabil k sebi. Sama sebi nisem verjela; jeli ta klic v sanjah ali je resničen? Prav dobro sem razumela besede: "Mati, pridite sem; jaz vas potrebujem!" Nato sem vstala in odšla doli po stopnicah in od tam dalje v črno noč. Bilo je zelo čisto in jasno. Zvezde so mi migljale nad glavo. Dobro se še spominjam, ko sem korakala mimo cerkve, sem videla večno luč pred altarjem; nato sem se prekrizala in odšla dalje. Ves strah mi je pri tem prešel, da sem lahkohkogo korakala dalje po ravni cesti čez razna križišča in ograje. "Spominjam se, da sem prebrodila tudi neko plitvo vodo; videla sem tudi poleg sebe drajoče vlakce. Naenkrat je pa postalo vse tiho kakor v grobu. Moj Bog! Ne morem vam vsega dopovedati, kaj sem zatem videla. Bilo vam je grozno in strašno! "Stopala sem čez cele vrste in spicpe trupel vojakov, da še nisem mogla naprej; tudi poginuli konji, razbiti vozovi in topovi so mi delali oviro. Mislila sem se že nazaj vrniti, da mi ni nek notranji glas velel, naj svojo pot nadaljujem. Zavedala sem se kaj ravno iščem, kaj

bom našla in — našla sem tudi v resnici!" Stara žena je pričela zatem plakati, pokrivša si obraz s predpasnikom. Čez nekaj trenutkov zatem je pa bolj tiho nadaljevala s svojim pripovedovanjem: "Videla sem svojega sina, ko je ležal na vlažni hladni zemlji. Eno svojih rok je držal na prsih, med tem, ko je imel oči široko odprte proti nebu. Jaz sem takoj pokleknila poleg njega, dvignila mu glavo in jo položila na svoja kolena. Jasno sem zrla, kako mu je kri curljala iz rane na prsih; nato sem vzela svoj žepni robec, s katerim sem zakrila njegovo rano. O, kako mi me je pogledal! Bil je še živ! "Mati, mati! Ali ste vi?" je mrmral potihoma, da sem ga komaj čula. "Da, dragi moj! Jaz sem, tvoja mati. Prišla sem k tebi, da te še enkrat vidim!" "Tako je prav. Kako srčno sem želel vas še enkrat videti, mati! Jaz umiram. Pozdravite mojo ženo Zofijo in vse otroke. Skrbite vi zanje, draga mati!" "To so bile njegove zadnje besede. Jaz sem mu hotela kri iz rane ustaviti; toda sin mi je zabranil z roko. Niti besedice več nisem zamogla z njim spregovoriti; toda molila sem pa tedaj tako goreče, kot še nikdar popred v svojem življenju. Zavedala sem se, da me je ljubil Bog uslišal. Ožrša se zopet na sina, je bil — že mrtev. Umri je z glavo v mojem naročju, in zato sem Bogu hvaležna, ker je milostno uslišal to mojo gorečo prošnjo. "Jaz sem mu zatem ovila roke z mojim rožnim vencem ter zatisnila oči. O, kako neizmerno hudo mi je bilo tedaj pri srcu! Vsa obupana sem se nato sklonila čez mrtvevo telo in plakala — — "Kako sem se vrnila domov v mojo sobo, se nič ne spominjam. Ko sem se ono jutro zbudila, sem se znašla klečeča pred posteljo; o kako so me bolela kolena! "Morda mislite, da so bile vse to le sanje? Božja pota so čudna in nam nerazumljiva. In vendar mi je dobri Bog željo izpolnil." Župnik, ki je vse to pripovedovanje strahoma poslušal, jo zatem vpraša: "Mati, ali imate rožnivenec pri sebi?" "Na kak način? Saj sem vam že povedala, da sem ga stisnila umirajočemu sinu v roke." "In vaš žepni robec? Ali imate morda istega pri sebi?" "Ne, gospod župnik. Poslušajte. Ko sem se ono jutro znašla v moji spalni sobi ter se spomnila, kaj se je z menoj isto noč zgodilo, sem se dobro zavedala, da sem z mojim žepnim robcem hotela sinu kri iz rane ustaviti. Tako sem potegnila doma robec iz žepa, ter zapazila, da je okrvavljen. Iz spoštovanja in v spomin na mojega sina sem dotični robec zatem zavila v papir ter shranila v gornji predal omare v moji spalni sobi. Ko bom tudi jaz umrla, poglejte gospod župnik za onim žepnim robcem in mi ga položite v mojo rakev. Dolgo itak več ne bom živela, ker me bo ljubil Bog kmalu poklical k mojemu sinu!" Župnik je ženi obljubil, da ji bo to željo izpolnil, nakar se je Braunova mati vsa potolažena in skorje vesela vrnila domov. Sivolasi župnik se je zatem obrnil proti razpeli in je globoko vzdihnil rekoč: "Tvoja pota, o Gospod so nerazumljiva! Nam umrljivim ni dano, da bi jih že tukaj na zemlji razumeli. Bodi Ti vekomaj vekov slava!" Čez nekaj dni zatem je stara Braunovka umrla, mirno in s smehljajem na ustnicah, v na-

di, da se snide skupaj s sinom. Župnik je baš pred pogrebom odprl predal v dvoline omare glede onega čudnega žepnega robca. In našel ga je prav na določenem mestu, nakar ga je položil poleg mrtve žene v rakev; žepni robec je bil v resnici okrvavljen. Tuberkuloza pri otrocih. Foreign Language Information Service Yugoslav Bureau Tuberkuloza v mladini se lahko ustavlja, ako se primerno in vztrajno zdravi. Tako trdi Dr. Plunkett, ravnatelj tuberkuloznega oddelka zdravstvenega departamenta države New York. V svojem radio-predavanju je poudarjal tudi, da vsak otrok, ki živi v stalni dotiki z jetičnim človekom, se prej ali slej tudi okuži s klicami tuberkuloze. Poleg tega se tudi mnogo otrok okuži, ki so le slučajno prišli v dotiko z jetičnikom. "Za srečo pa," pravi Dr. Plunkett, "le malo izmed teh otrok dobi v svoje telo zadostno število tuberkuloznih klic (bakterij), da bi takoj povzročile bolezen. Ali, dasi ne kažejo nikakih znakov bolezni, vendarle precejšno število njih ima v sebi zadosti klic, da razvijejo bolezen v kasnejših letih, ako se to ne prepreči potom primernega zdravljenja. Zato je dolžnost vsakega človeka, ki je odgovoren za dobrobit otroka, da se zaveda važnosti teh okoliščin, tako da bo vedel, kdaj je treba posvetovati se z zdravnikom. To je bistveno potrebno, ako se hoče, da ti otroci zrastejo v fizično močne može ali žene, mesto da postanejo slabiči, odvisni od sorodnikov ali prijateljev. Lažje je zdraviti tuberkulozo otroku kot v odraslem človeku. Kadar odrastli človek ima tuberkulozo, dolgi čas zdravljenja, ki je potrebno, ako naj se tuberkuloza ustavi, povzročuje ne le skrb in strah, marveč tudi veliko stroškov za družino. "Okuženje mladih otrok s tuberkulozo utedne biti dvojje vrste — prvič ono, ki nastane vsled zauživanja mleka iz tuberkuloznih krav, in drugič ono, ki izvira iz dotike s tuberkuloznim človekom. V prvem slučaju se klice tuberkuloze navadno nastanejo v zunanjih žlezah (glands), najbolj pogostoma v vratu, ali pa v kosteh, v drugem slučaju se klice navadno naselijo v prsni žlezah med desnimi in levimi pljučami. Tukaj klice ostanejo, dokler ne da bi povzročile nikakih težav, prežijo pa iz svojega skrivališča kot ponočen tat na priliko, da planejo v pljuča in tam napadejo tkanine tega organa. Ta prilika se jim nudi vsakokrat, ko je otrok iz enega ali drugega razloga fizično oslabil. "Otroci, ki so žrtve te prikrite vrste tuberkuloze, kažejo navadno neke simptome, ki bi jih njih stariši prav lahko prepoznali. Najbolj navadni simptom (znak bolezni) je utrujenost. Ako se otrok hitro utruja in ni v stanu biti kos svojim tovarišem, pomenja, da nekaj ni prav. Pomanjkljiva teža je vedno sumljiv znak. Eden izmed vsakih osmih otrok, katerega teža je deset ali več odstota pod normalno, ima tuberkulozo ali je vsaj tako sumljiv, da je treba takoj začeti z zdravljenjem proti tuberkulozi. Končno, pogosti prehladi, ki se dolgo držijo otroka, so dostikrat posledica tuberkuloze. "Ni lahko za zdravnika odkriti ta mladinski tip tuberkuloze, zlasti ne po enem samem pregledu. Zato nikar ne bodite zanikarni, ako vam zdravnik pove, da mora otroka še nadalje preiskovati. Dajte mu vsako priliko, da zamore natančno soditi, kaj ima otrok. "Vse otroke, ki so prišli v dotiko s kakim bolnikom tuberkuloze, je treba preiskovati od časa do časa. Vsak otrok, ki

kaže eden izmed zgorej omenjenih simptomov, potrebujejo takojšnjega preiskovanja od strani dobrega zdravnika in opazovanja čez precejšnjo dobo. "Mladinska tuberkuloza te vrste se lahko ustavi, ako se zdravi primerno in vztrajno. Ako se to stori, se otrok ne le ozdravi, marveč se zmanjša tudi mogočnost, da postane tuberkulozen v bodočnosti."

Hrabrost v nevarnosti je polovica bitke. Imej odprta vrata na stežaj, da ima prost vhod prijaznost. Najvišje obresti mora plačati človek na izposojene težave in neprilike. Ni večjega pekla, kakor biti suženj bojazni. Ne boj se ničesar, kajti ničesar se ti ne pripodi. Strah in bojazen sta večkrat večja kot nevarnost.

Ziviljenje brez ljubezni, je življenjska smrt. Za vsako ključavnico žalosti, se dobi tudi ključ veselja. Strah se rodi v nas po nas samih. Domišljaj si, da si nesrečen, pa boš nesrečen. Strah in bojazen sta večkrat večja kot nevarnost.

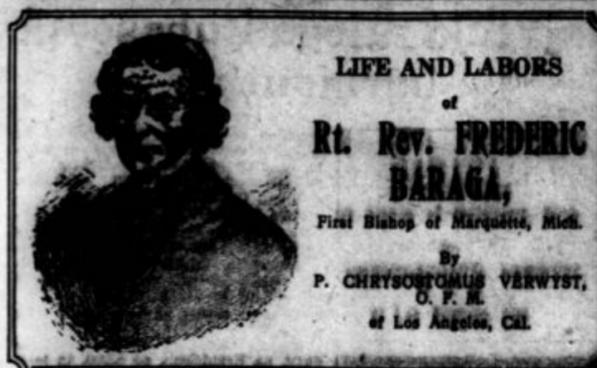

NAZNANILO in ZAHVALA

Globoko portrega srca in v neizmerni žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je Vsegaogočni v boljše življenje poklical našo ljubljeno soprogo in mater go.

Marijo Zalar (rojena Dečman)

ki je dne 20. junija t. l. previdena s sv. zakramenti za umirajoče po sedem tedenski bolezni v Gospodu zaspala. Nepozabna pokojnica je bila rojena 1. junija 1885 v Završniku blizu Smartra pri Litiji. Pred prihodom v Ameriko je potovala v dekleško šolo v Skofji Loki na Gorenjskem in dne 22. maja 1897. je prišla s svojimi stariši v to deželo. Bila je navdušena dobra žena in ljubljena mati, ter odkritosrčna prijateljica vsakteremu, ki jo je poznal. Bila je članica dr. sv. Genovefe 108. K. S. K. J. in dr. sv. Barbare, Joliet, Illinois. Članice društva so jo čislale kot vneto družnišico in vneto katoliško ženo. Dne 5. maja je zbolela vsled revmatizma na roki in pozneje je bolehalo vsled vracinske bolezni. Vsa zdravniška pomoč ji ni mogla pomagati in dne 20. junija t. l. ob 4. uri in 15. minut popoldne je izdihnila svojo dušo. Bila je do konca njenega življenja pri popolni zavesti in zadnje besede, ki jo je izgovorila bila je "z Bogom, Joe", nakar je zavedno zatisnila svoje trudne oči. Ob smrtni postelji je stal prečastiti g. Rev. John Plevnik, župnik cerkve sv. Jozefa, Joliet, Illinois, ter ji podelil zadnji blagoslov za v večnost. Častitemu g. župniku Rev. Plevniku izrekamo za vse obiske, ko je hodil drago nam pokojnico tolažiti, iskreno zahvalo. Prisrčno mu hvalvo tudi za oskrbo cerkvenih obredov in za spremitev pokojnice k zadnjemu počitku. Ravno tako se zahvaljujemo pomožnim župnikom Rev. Butala in Rev. Horvatu, ki sta hodila nepozabno nam pokojnico obiskovat in tolažiti, ter ki sta pomagala pri sv. maši in ostalih cerkvenih obredih. Prisrčna hvala družinim tajnikom, sobr. John Plut, Joseph Kanijan, Matt Bucar, John Gregorich, Rudolf Kuleto in Steve G. Vertin, ki so služili kot pogrebci (nosilci krste). Prav lepa hvala bratom glavnim uradnikom John Grayhacku, Frank Opeka, John Jerichu in Martin Kremenecu, kot častnim pogrebcom. Ravno tako prisrčna hvala članicam dr. sv. Genovefe št. 108. Joliet, Illinois, in članicam dr. Marije Pomagaj 78, Chicago, Illinois, kot častnim pogrebnicam. Prav lepa hvala g. Rafko Zupanecu ter pevcom in pevkinjam cerkvenega pevskega zbora cerkve sv. Jozefa, za petje v cerkvi in na pokopališču. Iskrena hvala Rev. Cerne-tu iz Sheboygana, Wis. in Rev. Kapistran Fertin, O. F. M. iz Lemonta, Illinois, ki sta se pogreba vdeležila. Prisrčna hvala družinim uradnikom in članom za krasen venec in dar za sv. mašo. Za dr. sv. Jozefa št. 2, KSKJ.: John Kramarich, John Plut, Anton Golobish, John Zivec, ml., Anton Glavan, John Zivec, st., John Jerman, Anton Fritz, Louis Martinič in Sam Dobrijevich. Za dr. Vit. sv. Jurija št. 3, KSKJ.: Joseph Panjan, Joseph Jerman, Peter Rogina in Steve Vertin, st. Za dr. sv. Frančiška Sal. 29, KSKJ.: Martin Tejak, John Gregorich, John Lekan, Frank Laurich, Peter Rogina, Simon Setina, John Butala, Joseph Fabian in Peter Stefanich. Za dr. sv. Cirila in Metoda 8, KSKJ.: Frank Terlep, Matt Bucar in John Krail. Za dr. sv. Antona Pad. 87, KSKJ.: Matt Krail, Rudolf Kuleto in Michael Gosak. Iskrena hvala za darove za sv. mašo zadržnice: Dr. sv. Genovefe št. 108, KSKJ., Joliet, Ill., Miss Josephine Pleser, Mr. & Mrs. John Pasdertz, Mr. & Mrs. John Gibson, Mr. & Mrs. R. Schauer, Miss Helen Fitzpatrick, Miss Irene Boyle, Miss Marie in Miss Josephine Stephen, pevskemu zboru cerkve sv. Janeza, Mr. & Mrs. A. Stankovich st., Mr. & Mrs. A. Stankovich ml., Mr. & Mrs. Joseph Dunda, Mrs. T. Ostermeyer, članom K. S. K. J. base ball Club, št. sestram sv. Frančiška St. Francis Academy, Junior Class, Miss Mae Moriarity, Mrs. Barbara Machak, vsi iz Joliet, Ill. Društvo Marije Magdalene 162, Cleveland, Ohio, Mr. & Mrs. Francis Walsh, Forest City, Pa., družini Mr. in Mrs. Math Ferko, Milwaukee, Wis., družini Mr. in Mrs. Anton Sitar, Los Angeles, Cal. Prisrčna hvala za vence in cvetlice: Družinam Mr. in Mrs. Joseph Sitar, Mr. in Mrs. W. G. Reed, Mr. in Mrs. John Berlin, Mrs. John Gaspič, Mrs. Fayfield in sin Clarence, Mr. in Mrs. Steve Kochevar, Mr. in Mrs. Eddy Butala, Mr. in Mrs. Steve G. Vertin, Mr. in Mrs. Martin Konda, ml., Mrs. Turk in družina, Mr. in Mrs. Jos. Zupančič, Mr. in Mrs. Chas. Krueger, Mr. in Mrs. John Libersher, Mr. in Mrs. John Grayhack, st., Mr. in Mrs. Maurice Stern, Mr. in Mrs. John D. Strutzel, Mr. in Mrs. R. C. Schoenstedt, Mr. in Mrs. John Grayhack, ml., Mr. in Mrs. Robert Curry in sinovi, Mr. in Mrs. Frank Horvath, Mr. in Mrs. Eugene Koehl, Mr. in Mrs. Simon Setina, Mr. in Mrs. Peter Herbach in Labo otroci, Mr. in Mrs. John Jenko, Mr. in Mrs. Wm. Grayhack, Mrs. Mary F. Stukel in družina, Mr. in Mrs. Wade J. Brady, članom K. S. K. J. Base Ball Team, Jackson Clothes Shop, E. Wunderlich Granite Co., Joliet Saxophone Band, The Bookshop, Joliet Rivals Club, Joliet National Bank, Francis Curry, F. J. Gospodarich, Ethel Florey, vsi iz Joliet, Illinois. Članom in članicam društev sv. Stefana I., sv. Alojzija 47, Marije Pomagaj 78, sv. Ane 170 in sv. Martina 178, K. S. K. J. Chicago, Illinois. John R. Sterbenc in družini, Laurium, Mich., Mr. in Mrs. Anton Grdina in družini, Mr. in Mrs. Anton Kaušek, Mr. in Mrs. John Bajt, Mr. in Mrs. Ivan Zupan in družini, Mr. in Mrs. John Zulich in družini, Mr. in Mrs. J. J. White in družini, Mr. in Mrs. Frank Susman in družini, Mr. in Mrs. Zalar, st., Mr. Louis J. Pirz, Mr. James Debevec, vsi iz Clevelanda, Ohio. Družini Mr. Frank Trempush, Pittsburgh, Pa., Dr. in Mrs. Jos. V. Grahek, Pittsburgh, Pa., Mr. in Mrs. Frank Opeka, Waukegan, Ill., Mr. in Mrs. Frank Petkovič, Waukegan, Ill., Mr. in Mrs. K. C. Thompson, Chicago, Ill., družinam John Germ, Matt Jerman, John D. Butkovich, Jos. Russ, dr. Jos. F. Snedec, Dan Predovich, Michael Rozich, vsi iz Pueblo, Colo.; društvu sv. Treh Kraljev 98, KSKJ., Rockdale, Ill., društvu Marije Pomagaj 119, Rockdale, Illinois, Mrs. Maggie Zalar, John Zalar, Viktorija Zalar, Rose Zalar, Joseph Zalar, Julia Zalar, in Eva Zalar, vsi iz Forest City, Pa. Prav lepa hvala Mrs. Ivan Zupan, Mrs. Joseph Kmett in Mrs. Anton Kaušek iz Clevelanda, ki so se pogreba vdeležile. Prisrčna hvala vsem sorodnikom iz Clevelanda in Forest City, kakor tudi vsem prijateljem in znancom iz Chicago, So. Chicago, Waukegan in vsem od blizu in daleč došliam na spreved. Iskrena hvala Mrs. John Grayhack, Mrs. Wm. Grayhack, Mrs. Jos. Sitar, Miss Annie Sitar, Mrs. John D. Strutzel, Mrs. Jos. Dunda, Mrs. John A. Tezak, Misses Mary, Anna in Frances Gaspič, Mrs. Anton Grayhack, Misses Bernice in Genevieve Sitar, Mrs. John Berlin, Mrs. Mary Zalar, Mrs. J. J. White, Mrs. Frank Susman za priprave v kuhinji in za oskrbo hiše. Lepa hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. Prisrčna hvala pogrebnikom Težak in Jenko, ki sta pogreb na vse hvalve vredne način uredila in oskrbovala. Iskrena hvala vsem znancom in prijateljem za sožaljne brzojavke in pisma. Hvala vsem, ki so nas tolažili in prišli obiskat in ki so spremlili našo nepozabno pokojnico k večnemu počitku. Z eno besedo: Vsem skupaj prisrčna hvala! Bog Vam naj to dobro delo tihočero poplaša! Če smo ima kateraga, ki smo mu hvalo dolžni, pomotoma izpustili, naj nam blagovolji sprostiti, kajti pri tolikih imenih je prav lahko napraviti pomoto. Vsem skupaj naj velja "Hvala lepa!" Nepozabno pokojnico pripravljamo v molitve in blag spomin. Naj v miru Božjem počiva! Svetila ji večna luč! Nad zvezdami se zopet vidimo! Zalujoči ostali: JOSIP ZALAR, soprog, MARION, VIDA, JOSIP, DOLORES, HUBERT in RICHARD, otroci. Joliet, Illinois, 10. julija, 1925.

LIFE AND LABORS
of
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
O. F. M.
of Los Angeles, Cal.

Then the orator of Arbre Croche, a venerable old man and an exemplary Christian, arose. He went around the circle, shaking hands with each man as a token of friendship and good will. After some preliminary remarks he declared that all the Indians of Arbre Croche were firmly resolved never to cede their land to the United States, and not to make themselves and their children unhappy.

After concluding his speech, he handed to the head chief of the Grand River band a string of glass beads strung on a green of tape or ribbon, as a mark of their union. Another pause. The head chief then passed the string of beads to his next neighbor, and so it went from hand to hand around the circle. After another long pause, one after another of the Grand River Indians went to their speaker and told him secretly their sentiments as to the matter under discussion. The latter then arose and went to the Indians of Arbre Croche and shook hands with each of them. He then declared in the name of his people that they, too, were determined never to cede their lands. Other speeches followed, and so they spent the whole day in council.

This reminds the writer of a similar council held some 200 years ago at Sault Ste. Marie, to deliberate on the fate of a couple of bad Indians, who had been guilty of murdering some Frenchmen.

"They wasted lots of good tobacco, smoking for two days, and — that was all they accomplished. Finally the French took the matter in hand themselves and made short work of it by summarily executing the guilty parties, although they (the French) were vastly in the minority.

During the summer and fall of 1834 Father Baraga frequently visited his scattered missions. The roads, if any, were very poor. Often nothing but Indian trails led through forests and miry swamps. Clouds of mosquitoes afflicted the poor Father on these apostolic journeys. During the cold nights of autumn he often slept in the open air, with perhaps only a single blanket to cover him. This gives us some idea of the many hardships the saintly missionary endured in quest of souls.

"But," says he, "when a person notices the holy longing with which the distant living Indians await the coming of the missionary, and how they implore him with childlike impatience at his departure to come soon again, when he notices all this he thinks no more of the hardships, but as soon as the time of the missionary visit comes he sets out on his journey. From now (November 3) until February I will not undertake any mission journeys, for at Christmas all Indians living at a distance come here (to Grand River church) to perform their devotions. In February, if God keeps me alive, I will visit them in their sugar-camps."

In September Father Baraga visited an Indian hamlet two days' journey up the river. As was his custom, he had sent a precursor during the summer

to said village "to prepare the way before him." When the missionary arrived he found some well-disposed Indians, whom he instructed and baptized. Others, however, hardened their hearts against the call of grace. They said that they had already a religion, the Indian religion, which they preferred to all others and which they would always keep. In vain did the missionary tell them that a religion, which the Great Spirit himself had made, must certainly be better than the superstitious inventions and dreams of their Indian forefathers. But all his reasoning was of no avail. "As many believed as were foreordained to eternal life." The Gospel makes its tour during the centuries of time through the world. Many receive it and are saved; more reject it and are forever lost. Four entire families were baptized in this hamlet.

"My Father, I live away north on the headwaters of the Mississippi. My children (band) are poor and destitute and, as it were, almost naked, while you, my Father rich and well clothed. When I left my home to come to this treaty to sell my lands — for we know that we must sell for what we can get — the whites must have them — my braves, young men, women and children, held a council and begged of me to do the best I could in selling their homes.

"And now, my Father, I beg of you to accept of the proposition I have made you, and tomorrow I will start for home; and then you count the days which you know it will take me to reach there, and on the day of my arrival look north, and as you see the northern lights stream up in the sky, imagine to yourself that it is the congratulation of joy of my children ascending to God, that you have accepted of the proposition I have offered you."

At the treaty made in La Pointe, Wis., in 1854, Nay-nawong-gay-bee, the "Dressing Bird," one of the head chiefs of the Courtes-Oreilles band of Chippewas, made a speech expatiating on the destitute condition of his people, who were abjectly poor, many of the children being perfectly naked. We will insert only his concluding remarks:

"My Father, look around you, upon the faces of my poor people. Sickness and hunger, whisky and war are killing us fast. We are dying and fading away. We drop to the ground like the trees before the axe of the white man; we are weak, you are strong. We are but foolish Indians; you have wisdom and knowledge in your head. We want your help and protection. We have no homes, no cattle, no lands, and we will not need them long. The winds shall soon moan around the last lodge of our red children. I grieve, but cannot turn our fate away. The sun, the moon, the river, the forests, we love so well, we must leave. We shall soon sleep in the ground — we will not awake again. I have no more to say to you, my Father."

The reader will please to excuse this digression. We shall now continue our narrative.

On this occasion a large delegation of Arbre Croche Indians came to Grand River to deliberate on what was to be done to avert the threatening calamity, the loss of their homes and lands. They assembled in the open air in a small round valley, in the midst of which several fires were made. At convenient places tobacco and fire were placed; also a large kettle with water, sweetened with maple sugar, to drink. At the entrance of the valley they planted a large United States flag.

After all necessary preparations had been made, a sign was given and the Indians came walking gravely and silently. They squatted down on the ground in true Indian fashion, sitting in a circle. Then everyone lighted his pipe and began to smoke. For a long time not a word was said. At length one of them arose and said:

"Now, brothers, why have you come here? What is your intention? Come, speak!"

Toward the beginning of November he visited the mission of St. Joseph at Mashkigong, where his soul was refreshed with abundant consolation and joy. Although some of the people of the neophytes were from

four to six days' journey in the woods hunting, they came to the church of St. Joseph on the day appointed in order to assist at all the devotions to be held during the priest's stay and to receive the holy Sacraments.

What an example for so many lukewarm Catholics, who will scarcely walk a few blocks to go to mass on Sundays! On great day of reckoning these poor Indians will arise and condemn them, for they walked 100 to 200 miles through forests and swamps to go to mass.

Father Baraga had the consolation of again baptizing five Indians at Mashkigong (Muskogon). One case, particularly, deserves mention. A girl of seventeen years desired very much to be baptized. Her father, however, was a hardened pagan, full of bitter hatred against Christianity. When the girl asked her father for permission to go to Mashkigong, the latter surmised the reason and refused her point blank. She, however, persevered in her request. Finally he said, angrily, to her:

(To be continued)
Veseli obrazi imajo veliko prijateljev.

Bridgeport, Ohio, July 7, 1925. — Dear Editor: I have been watching with great interest your reports in the sporting columns of our official organ regarding baseball. It seems as though there is a little lack of interest in the baseball world, but we have time; the baseball season is only half over. Come on all you K. S. K. J. clubs and send in your reports, win or lose.

It has been some time since I have written anything about our club. I feel that I should let our members know what our boys are doing. We play every Sunday when the weather permits; out of twelve games we lost but four, and you can feel sure that St. Barbara's society feels proud of the record that its boys made. I want to mention our trip to Woodland, W. Va. Our manager arranged a double-header for the fourth of July. The news was spread around that the boys were going to Woodland the Fourth; consequently we all wanted to see the game and root for the boys so it was arranged that fifty-four rooters would go with the team to give them the support that they so much needed. At seven in the morning the van piled into trucks, machines and Fords. Our manager, newly married was on time and headed the field. We certainly did attract attention going through Wheeling, Benwood, McMahan, and Moundsville. However I made one mistake and that was in thinking that the Ohio river had good roads alongside of it, instead we were continually confronted with large hills. There we were on top of the hills with the beautiful Ohio river winding lazily through the chain of hills that reminded me of the Alps. As I say the scenery was ideal and I really for the moment thought that I was in the Alps, until I was awakened from my day dream by the merriment of our rooters.

But all was not so well. Before we knew it, riding began to be shaky. First it was a flat tire, that we did not take into consideration very much, as we rode the remaining way to the ball park, on it. To add to our thrills our brakes ceased to function. All in all, we arrived at the park safely.

Our first game was started with Ehigh pitching and Amiskovich receiving. Final score was 11 to 5, our team having the long end of it. The second game started at 3 P. M., Saule twirling and Simoncic behind the bat. In this game the Woodland Club had a tosser that was six and a half foot. This did not worry the boys, but the final score, although our boys played a dandy game in the field and swung the stick splendidly, was 5 to 3 in favor of the Woodland team. We had a little trouble as to a decision but owing to the most generous hospitality and sportsmanship of the Woodland Club in arranging a dinner for us and treating us royally, we called it a day and started for home.

It happened that we had to pick a day that finished up with a shower, and it was a shower, the kind that is not forgotten. My thoughts drifted to you Brother Editor and I thought you sure are missing something, as we really had a fine time.

The next day our boys took into camp the Olympics, score being 6 to 3 in our favor. All these victories are due to the consistency of our team and the wholesome interest shown by the boys and girls for our team and baseball in general. We would like to hear from Lorain, Cleveland, Pittsburgh, Cannonsburgh and other nearby cities so we can book a game or two as the season is not over yet.

If we can cultivate our youth to take an interest in sport in our own teams, we can keep them together. Why don't you various clubs publish your results in our official organ? I think that would tend to increase the interest for our great K. S. K. J.

You have my best wishes and hopes for a great success for the boys in K. S. K. J. uniforms.

Fraternally yours,
Anton Holcvar.

Ed. Note. I wish that all the branches would take a sincere interest in sport as Bridgeport team is. The team, managers, fans, and the St. Barbara society are to be commended on their excellent showing. May you keep on being victorious and we shall have to continue calling you the best K. S. K. J. team, if none of our other branches don't pep up.

The management wishes you to continue sending in your results as that will show the other branches of our Union what you are made of.

S. P. Z.
K. S. K. J. DEFEAT
BANNOCK 4-3

Bridgeport, O., July 13. — The K. S. K. J. nine ran their string of victories to fourteen yesterday, when they downed the strong Bannock A. C. team 4-3, in a hot game. Bannock scored first but the K. S. K. J.'s took the lead in the fifth when they tallied two runs by opportunity hitting and won the game in the eighth after the Bannock nine tied the score in the sixth inning.

The summary:

K. S. K. J.	A. R. H. O. A.
Legan, rf.	4 0 1 1 0
Kasic 1b.	4 0 0 11 0
Kovach, 2b.	4 1 3 2 2
Saule, p.	4 1 1 0 4
Englehart, ss.	4 0 3 1 3
Roskovich, lf.	3 0 1 2 0
Bosnjak, cf.	3 1 1 2 1
Lucas, 3b.	3 1 1 2 1
Simoncic, c.	3 1 1 7 0

Totals	32	4	11	27	10
Bannock	A. R. H. O. A.				
Morgan, 3b.	4 1 0 2 1				
Chandler, 1b.	4 0 1 8 0				
Scott, ss.	3 0 0 0 4				
Jeffers, cf.	5 0 2 0 0				
Knopsky, 2b.	3 2 0 1 3				
Pastor, c.	4 0 0 13 0				
Spiecher, lf.	4 0 0 0 0				
Serecula, rf.	3 0 2 0 0				
Donley, p.	4 0 1 0 0				

Totals	34	8	6	24	8
K. S. K. J.	0 0 0 1 2 0 0 1 x				
Bannock	1 0 0 1 0 1 0 0 0 3				

Errors — Lucas, Simoncic, Knopsky, Morgan. Stolen bases — Simoncic. 2-base hits — Legan, Englehart, Kovach, Serecula. Struckout — By Saule, 7; by Donley, 11. Base on Balls — By Saule, 2.

Waukegan, Ill. — On July 4th our Base Ball team traveled to Joliet with about thirty rooters to meet the strong Joliet K. S. K. J. team. The game was fought hard from beginning to the end at which our team was victorious.

The game was featured by Andy Opeka's hitting and Joe Umek's pitching.

On July 19th our team starts a three game series with the local Waukegan teams known as Keller's teams.

Best regards to all K. S. K. J. players.

August Cepon.

**IMAM NA ZALOGI IM-
PORTIRANE**
**LUBAS -
HARMONIKE**
nemške, kranjske in polnovrstne ali chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene.
Vzamem v zameno, kupujem in prodajam tudi že rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov.
ALOIS SKULJ,
223 ERIE ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Webster Printing Company
Julius G. Webster, posestvo
Tiskarna in izdelovalna družba iz
Nemške, Turške in vseh drugih
1. JAVNA ULICA, 27. JAVNA, 21.
& GOSPODARSKA, 21. JAVNA.

KOŽNE BOLEZNI
povzročajo mnogo trpljenja
v teh slučajih je treba jemati;
SEVERA'S
ESKO
režukovalno mazilo.
Olajša razdražanje,
odpravi srbečico
in druge srbeče
izpuščaje na koži.
Cena 50 centov.
Poznašite naprej pri lekarju.
W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

JOHN OVNIČEK
1912 W. 22nd St.
Chicago, Ill.
SLOVENSKI KROJAC
izdeluje po meri moške
obleke in vrhne suknje.
Čisti, lika in popravlja
moške in ženske obleke.
Svoji k svojim!
VAŽNO
Iz vsakega rojaka, da vse svoje
notarske posle poveri edinole izkuše-
nemu notarju. Podpisani imam dolgo-
letno prakso v izdelovanju kupnih
pogodb, pooblastil, vsakovrstnih po-
bortnic, oporok, dolžnih pisem, v pre-
iskovanju stanja zemljišč in raznih
drugih stvarih, bodisi tukaj ali v stran-
nem kraju, in se rojakom toplotno pri-
ročam.
ANTON ZBAŠNIK,
slovenski javni notar,
4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

F. KERŽE,
1142 N. E. Dallas Rd.
CLEVELAND, O.

**FIRST
NATIONAL BANK**
Established 1857
**PRIHRANITE SI
DENAR PRI POSILJA-
NJU V STARO DOMO-
VINO.**
Vedno vprašajte za ceno v
naši banki. Dosegli smo stro-
kovnjaštvo v tem oziru, da pošljamo denar
po najnižji ceni. Ker smo v zvezi z veliki-
mi denarnimi zavodi v Evropi, si lahko pri
nas vedno nekaj prihranite, ko pošljete denar
v staro domovino.
Pridite še danes k nam glede informa-
cije cen. Gotovo boste zadovoljni.
Promoženje te banke znaša \$12,000,000.00
**THE OLDEST
and LARGEST
BANK IN JOLIET**

**Pege Mazolji NA VAREM
ORAZU**
Ilija, gubo, spuščaji na koži in izgled staro-
sti ne krasi vašega obraza, temveč ga kazni.
Odstranite jih v par dneh
in bodite bolj prijetljivi in prijaznejši v
oči vsakega moškega in celo vašem so-
pugu.
"ELIXIR BEAUTY"
Iz narejen iz dragega balzama in olja.
Vam povrne krasoto na vaš obraz, prijazni
in zdravi pogled. JAMCENA kakovost. Cena za lonček je: \$2.25. Pri-
ložite 25c v poštini znamka, ostalo plačate ko prejmete blago. Ako
pa hočete poslati svoto v naprej, tedaj nam pošljite samo \$2.00
BELLA DONNA LABORATORY, 309 S. La Salle St., Dpt. 22 Chicago, Ill

Izdal sem novi cenik
Domačih Zdravil
katere priporoča Magr. Knapič v knjigi
DOMAČI ZDRAVNIK
Pilate takoj po brozračni cenik, da ga
imate v slučaju potrebe pri roki.
IMPORTIRANO ORODJE IZ
JUGOSLAVIJE
Kosa z riščkom, iz garanciranega
jekla, 40, 45, 70 in 100cm dolga. \$2.00
Kosa polirana z riščkom, 45, 70
in 75 cm dolga. \$1.50
Klepišne orodje. \$1.25
Brazni kamni "Bergame". \$0.45
Pravica. \$0.30
Motika 90c šip za klepati šipe; Bihoben
za repo, z dvema nožema. \$1.25
Blago pošljim poštne preste.
Math. Pezdin
Box 772, City Hall St.,
NEW YORK, N. Y.

SVOJI K SVOJIMI
Počpisani toplotno priporočam
rojakom Slovencem in bratom
Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo
trgovino z obleko za moške in
otroke; v zalogi imam tudi ve-
liko izbero čevljev za ženske,
sprejemam tudi naročila za
nove moške obleke po meri.
JOHN GERM,
Slovenski trgovec,
817 East C. St. Pueblo, Colo.

**ZASTAVE, BANDERA,
REGALIJE in ZLATE ZNAKE**
za društva ter Hane K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
2107 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!
Razpis službe duhovnika.
Škofijski urad mi je naročil,
naj dobim vriega, mladega slo-
vskega duhovnika, ki želi vsto-
piti v clevelandsko škofijo; pri-
pravljem mora biti sprejeti služ-
bo med Slovenci, ki mu jo bo
škof določil. Kdor misli na to,
naj se zgleda na sledeči naslov:
Rev. Vitus Hribar,
15519 Holmes Ave., Cleveland, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalijske
in druge, pazite na moje ime in
naslov, če hočete dobiti najboljšo
blago za najnižje cene.
Narčni in vzorci ZASTONJ!

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

"Bog vam bo vse povrnil, mi-
lostljivi gospod, kar ste nam
storili dobrega! Bodite prepri-
čani, vse vam bo še povrnil v
življenju in v smrti!"

Svečke na drevesu so pola-
goma dogorevale. Posrebrni
orehi in pisane kroglice so se
svetile v njihovem siju. Še en-
krat pogleda Bogdan bleščeče
drevo in v duši mu doni kot
prav tih odmev iz daljnih ča-
sov: "Sveta noč, blažena noč!"

Toda temu se pridruži nato
drug napev: "Kak' daleč je,
kak daleč je, kar tvoje bilo je
nekoč, srce!"

Vejica zapreskeče, ker ji je
prišel plamen približi . . . ura
na steni tiktaka . . . sicer je
mrtvaško tiho v prijetni, čed-
ni sobici.

Oba moža sta sklonila glavi
in mislila na to, kaj jima je
vzelo življenje. Obema je ogre-
valo dušo isto božično razpolo-
ženje . . . toda samo eden od
njiju se je naučil iz življenja
modrosti vseh modrosti: da je
središče vsega našega hrepenen-
ja eno — in vse naše trpljen-
je pot, po katerem mora hodi-
ti hrepenenje, da pride v do-
movino.

prasnih in blestečih potih, da se
zarijejo nekega dne za vedno v
temno, brezsmiselno luknjo te
zemlje?

Bogdan misli in misli. Kaj
je konec vsega, kar imenujejo
ljudje, srečni in nesrečni, "živ-
ljenje — luč v višavi . . . ali
grobna tema, v globočini?"

Vse bi dal za to, če bi mo-
gel zopet postati veren, danes v
tej noči.

Ko je prišel v grad, so bili
konji že v hlevu in dobro pre-
skrbljeni. V hlev je stopil
Bogdan najprej. Voznik in
konjski hlapec se nista malo za-
čudila, ko sta spoznala v kmeti-
škem plašču in pod kožuhasto
kapo svojega gospoda. Bogdan
je odložil obleko in velel, naj jo
odnesejo jutri navsezgodaj k
staremu Izidorju v vas in vza-
mejo s seboj zanj dvanajst ste-
klenic njegovega namiznega vi-
na.

Nato je stopal počasi, trudno
po stopnicah. Marko je čakal
gospoda, ki je hodil po hodniku
sem ter tja. Ko je pa videl, da
prihaja zdrav, je predrl solnce
oblake skrbi na njegovem obra-
zu in je prosil gospoda, naj bi
morda prišel čez četrt ure v
knjižnico sobo.

Bogdan je počakal to četr-
t ure v loveki sobi. Padel je v
usnjati stol pred pečo. Lica
so mu še žarela od poti v mrt-
vo nočnem zraku. Da bi jih
ohladi, se je naslonil na usnje
vrh stola. Zdaj je začutil še
enkrat lahen vonj dišave na
mestu, kjer je počivala Diana-
na glava. Zdelo se mu je, kot
ta se je dotaknil nečesa, kar
boli; vstal je in hodil počasi po
mekhi preprogi sem in tja.

Ko se je Marko vrnil, je od-
šel Bogdan v knjižnico sobo.
Tam je gorelo božično drevesce
na mizi, kjer je stala nekoč por-
celanasta skupina iz Draždan.
Marko je šel za gospodom in
mu želel v imenu služabnikov
vesele božične praznike.

Bogdan Jelovec se je zahvalil
staremu služabniku; in ko ga je
prosil Marko, je rekel, da bo
prišel pozneje tudi k služabni-
štvu, ko bo obhajalo božični ve-
čer.

Zdaj je ostal Bogdan sam.
Pod božičnim drevescem so bili
majhni darovi služabnikov, gan-
ljivo okorno ročno delo upravi-
tejevih otrok z njihovim pis-
mom, in pošta. Bogdan jo po-
vršno pregleda. Tu je voščilo
za praznike od njegove stotnije
iz vojske, ki je po mnogih blod-
njah slednjič dospelo na Jelovo
in Bogdana zelo pretreslo . . .
potem voščilne dopisnice znan-
cev . . . in tukaj pismo, katere-
ga pisava mu ni znana. Odpre
pismo. V njem je voščilo z na-
pisom: "Milostipolni božič" in
z majhno sliko betlehemskega
Jezuška v okrašku.

Bogdan obrne beli, zlatoob-
robljeni listič.

Na zadnji strani je napisano
"Marija Svetec."

(Dalje prihodnjič.)

**MILJENJE O VSELJEVANJU
V ZDRUŽENE DRŽAVE.**

(Nadaljevanje iz 4. strani)

na Ellis Islandu in v naših ameri-
ških zakonih!

"Toda sedaj, in za vedno, če
se ne izpremeni zakon, lahko
konzul odreče vizum, če 've ali
ima razlog verjeti,' da priseljen-
ec po imigracijskih zakonih ni
pripusten v Združene države. V
tem je velika moč, in proti konz-
ulevi odločbi ni priziva.

"Konzul postopa po dejstvih.
Certifikati in raznovrstna iz-
pričevala podpirajo njegove po-

izvedbe. Če odreče vizum, ne
more priseljenec priti. Če da
vizum, obstaja še vedno odgo-
vornost parobrodskih družb in,
kar šteje več, temeljit pregled
na Ellis Islandu.

"Prvič v zgodovini imam
nadzorstvo pri nastopu in na
kraju priseljenikovega potova-
nja. Tisočermi nesposobnim
imigrantom so konzuli prepri-
čili staviti doma vse na kocko
in iti na dolgo pot, le da se
ugonobe vsi njih upi prav na
pragu. Sedaj se vrača le po
eden od sto imigrantov v Ev-
ropo. Le po eden od sto!"

"In še več. Konzulova izbe-
ra na prvi črti stori, da se nam
pošilja boljše rasa izbranih prisel-
jenec, ki je sposobnejša od
prejšnje v taki smeri, da za-
dovoljuje vse interesirane dele.
"Seveda, pozabiti ne smemo,
da imajo naši konzuli lepo pri-
liko za izbero, dokler je mnogo
več imigrantov, ki bi radi pri-
šli k nam, kot je mest v kvoti.
Toda če se to število zmanjša
— bodo li konzuli tedaj lahko
tako previdni, kakor bi radi bi-
li? Ta dan utegne priti.

"Medtem ko pošilja vojna
mlajše može in žene k našim
obalam in odločajo konzuli, kdo
izmed njih more priti, odločuje
zakon sam, odkaterih narodov
morejo priti in nakazuje stalno
število vsaki po kvoti kontrolir-
ani narodnosti.

"Ta kontrola zadeva zlasti
Evropo. Tam, kjer je od šestih
priseljencev prihajal eden iz se-
verozapadne Evrope in z bri-
lantskih otokov, njih pet pa iz
južne in vzhodne Evrope, jih
prihaja sedaj po pet s severo-
zapada, in eden z juga in vzhoda.
In dobiček za našo deželo
je že viden.

"Imigracija iz Rusije, Polj-
ske, z Balkana in od Sredozem-
skega morja — ki nas je pre-
plavljala petindvajset let — je
bila razmeroma neprebavljiva.
Niti Britanci, Nemci in Skandi-
navci se ne pomešajo takoj.
Toda večina jih govori angle-
ško. Zlasti so bolj vzgojeni
za samovlado. In njihov rod,
tradicije in načini življenja so
našim mnogo bližji.

"Tako postaja naš problem
bolj enostaven. Bolj homogeni
postajamo, bolj en narod, kot
skupina tujih kolonij.

"Z eno besedo, zakon do-
vljuje Evropejcem, da prihajajo
v enakem razmerju, v kakr-
šnem je sedaj sestavljena naša
ameriška kri, vse od Kolum-
bovih časov. Prvič, odkar smo
postali narod, smo ustanovili
znanstveno podlago za našo
imigracijo, in njen glavni mo-
tiv je edinstvena in hogena
Amerika.

"Četrti razlog poboljšane
kvalitete naše imigacije je nje-
no nižanje število. Pred vojno
je bil vsakega leta pripuščen
okrogel milijon. V fiskalnem
letu 1924, po prejšnjem kvot-
nem zakonu, je bilo število imi-
grantov še 700.000. V bodoče
jih bo manj kot 300.000.

"To pomeni na Ellis Islandu
natančnejšo inspekcijo, nego je
kdaj prej bila mogoča . . ."

FARMA NAPRODAJ.

149 akrov dobre zemlje;
okrog 80 akrov je obdelane, 20
akrov gozda z mešanim lesom,
javor, borovci in smreke. Ta
farma je vsa obdelana; vseja-
nega je 50 bušljev žita, pšeni-
ce, ječmena, oves in 10 akrov
ajde; dalje tri akre krompirja;
vsajeno zelje, repa, grah, ku-
mare in fižol. Prodaj tudi vse
farmarsko orodje in stroje. Na
farmi je mnogo sadnega drevja,
dobra pitna voda; posestvo se
nahaja v bližini sole, tri milje
je do mesta. Obsega hišo z 10
sobami in vsa druga gospodar-
ska poslopja, 21 glav goveje ži-
vnice, tri konje, tri velike svi-
nje deset rac in 300 kokoši.
Vzrok prodaje: starost lastnika.
Cena je \$6.800; polovica takoj,
drugo na lahke odplačilne obro-
ke. Pišite na lastnika:
F. Potokar,
R. 1, Box 67, Hartwick, N. Y.
(Otsego County)

VESELITE SE, POLETJE JE TUKAJ!

Chikaški mestni zdravnik,
Dr. Bundesen je nedavno v
enem svojih člankov sledeče
omenil: "Smeh dviga pljuča,
razžene oblake iz možganov, za-
pira vrata žalosti in dela ljudi
zdrave." Černost kažejo v
obče nezadovoljnosti, ki s svo-
jim žalostnim obrazom okužuje
zrak. Dostikrat pa nastane
černost tudi vsled želodčnih
neprilik; ko bi imel tak človek
svoje črevesje v normalnem
stanju, bi pozabil na slabo raz-
položenje. Trinerjevo grenko
vino je jako zanesljiv preparat,
ker čisti črevesje, povrača
zdrav okus, pomaga prebavi in
vam bistri možgane. Ako ima-
te kakega čmerikavega prijate-
lja, in če mu hočete pomagati,
ne storite tega z rožami, amp-
pak ponudite mu steklenico
Trinerjevega grenkega vina.
Vsak lekarnar ali prodajalec
zdravil ima to zdravilno vino v
zalogi. Ako ga ne morete do-
biti v bližnji lekarni, pišite na-
ravnost na: Joseph Triner Co.,
Chicago, Ill. Kupite tudi eno
kangljo Trinerjevega Fli-Gass'a
ki takoj umori vse muhe in ko-
marje. Ta tekočina nič ne diši;
tako tudi ni škodljiva psom,
mačkom in kanarčkom.
(Advertis.)

CLANEK 121. KOPANJE.

Otroke je treba kopati vsaki dan ter
urediti čas kopanja na obedi ter zra-
čenjem jutranji čas je najboljši za
kopel, a tudi zvečer se lahko skopije
otroke. Nikdar ga se ne sme kopati
otrok po zaviljanju jedil ali predno
se jih odvede na prosti zrak. Dokler
ni zaceljen popek, se sme oprati otroka
le z gobo. Pozneje se ga lahko oko-
plje v posodi. Gorkota vode mora za-
štati v prvem mesecu od 95 do 100 sto-
pinj Fahrenheita in to temperaturo se
lahko akri na 90 stopinj Fahrenheita
o koncu prvega leta. Priporočamo ko-
palni toplomer. Ušesa in nos je treba
očistiti z bato, prevezano krog kosa
tenkega lesa. Sluzna kožica v ustih
otroka je tako nežna, da lahko povzro-
či najmanjša nepravilnost odrgnenje,
ki otvarja odprtina za infekcijo. V sled-
tega priporočamo materam, naj zabra-
nijo vsak dostop prahu in nesnagi v
usta svojih otrok, valed česar ne bo
treba čistiti jih neprestano. Po šest-
tem mesecu se lahko izčisti usta otro-
ka s čisto čunjo, a brez uporabe sile
in ko se prikažejo robje je tudi dovol-
jeno izčističenje z mehko krtačko.
Kakorhitro pa je otrok zmogel učiti
se, naj se ga privadi uporabiti redne-
ga čiščenja zob.

RAZLIČNE KOPELI.

Kopel s sodo. — Kopel s sodo je
zelo uspešna v slučajih srbečice, na
kateri trpe številni otroci tekom po-
letnih mesecev. Vsa namen je treba
dodati veliko žlico sode bikarbone k
vsaki pol galoni vode, katero se upo-
rabi za kopel. Temperatura vode mo-
ra biti ona, katere je otrok vajen. Dve
do štiri minute v vodi zadostuje popolno-
ma. Kože se ne sme na nobe način
drgniti. Otroka je posušiti z mehko
brisačo.

Otrobja kopel. — Otrobi so tudi
zelo priporočljivi v slučaju iste bole-
zni, namreč srbečice. Časa otrobov, po-
mešana z vodo v kopalni bani, je prav
tako uspešna in posušiti se je treba
pri tem iste metode, katero smo na-
vedli v slučaju kopanja s sodo.

Kopel s mustardom ali šenfom. —
Kopelji z šenfom so koristne v slu-
čajih nervoznosti ali brezspetnosti. Če
hočete pripraviti tako kopel, dodajte
veliko žlico šenfa na šest galon gorke
vode. Otrok mora ostati v kopeli le
dve ali tri minute in kakorhitro ga
vzamete ven, ga morate dobro odrgni-
ti ter takoj položiti v posteljo. Ta me-
toda bo ponavadi povzročila mirnost
živcev ter osvežujoče spanje.

Največji problem, s katerim se mo-
ra počati vsaka mati, kadar ji poide
njeno lastno mleko, je kakšno hrano
bo dajala svojemu detetu, da ga ohr-
ni zdravega ter napravi iz njega moč-
nega in korenjakega človeka. Bode-
novu Eagle mleko je rešilo ta problem
za tisoče in tisoče mater tekom pre-
teklih dva in šestdesetih let. Več de-
tencev je vzraslo vsled zaviranja
Eagle Brand mleka kot vsled drugih
preraziranih živil. Seveda morate do-
biti svojega otroka, če je mogoče, ne
nudiš mu hrane vseh mogočih vrst,
katerih ne poznate. Eagle mleko je čis-
to, zdrave ter se ga lahko prebavi.

Prečitajte te članke vsak jeden skrb-
no ter jih pripravite za bodočo upo-
rabo.

NAD 20 LET
že izdelujem
HARMONIKI,
ki so med vsemi drugimi izdel-
ki priznane za najboljšje. V iz-
delovanju harmonik sem torej
dosegel najboljšo skušnjo in
prakso. Da so moje harmonike
v resnici najbolj znane in pri-
jubljene, dokazujejo številna
pohvalna pisma iz vseh krajev
širok držav.

V zalogi imam tudi najnovej-
še slovenske in druge

**PIANO ROLLE IN
FLOŠE ZA GRAMOFONE.**

Pišite po cenik.

Pri meni boste dobili vsak
muzikalični instrument, mali ali
veliki, za nizko ceno.

Blago razpolijam po celi
Ameriki.

Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

Ako
hočete zvedeti za
naslov kakega va-
iega sorodnika,
znanca in prijate-
lja,

Ako
imate na prodaj
kako zemljišče,
farmo, trgovino ali
hišo,

Ako
hočete da bo Vaša
trgovina, ali pod-
jetje še bolj napre-
dovalo,

OGLAŠAJTE
v največjem slo-
venskem tedniku

**"GLASILU
K. S. K.
JEDNOTE!"**

**NAJVEČJA
SLOVENSKA
UNIJSKA
TISKARNA**

V Zjedinenih drž-
vah je vedno pripravlje-
na postreči društvom
vseh Jednot, trgovcem
in posameznikom za vse
vrste tiskovine.

**NAJNIZJE CENE
TOČNO POSTREŽBO
LIČEN IZDELEK**

dobite vselej v naši tis-
karni. Mi tiskamo "Gla-
silo K. S. K. Jednote"
in mnogo drugih časo-
pisov v raznih jezikih.
28 letna skušnja tiskar-
stva je naša učiteljica.

**AMERIŠKA
DOMOVINA**

V svojem lastnem poslojju

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

4444

NE BODIMO "PODLAGA TULČEVI
PETI" BREZ POTREBE!

Ako hočete zavarovati hišo, pohišt-
vo, avtomobil ali kaj drugega; kupiti
ali prodati hišo ali lot; izposoditi si,
komu posoditi ali kam poslati denar;
če imate opravek v sodniji ali imate
notarski posel, se zaupno obrnite na
J. KLEPČEK AGENCY, JOLIET, ILL.
107 Chicago St. Phone 5768 & 2192-R

**Največja zaloga Lubasovih
harmonik!**

in edina agentura za vse Ameriko, za
najboljše vrste starokrajске kose, moti-
ke in drugo orodje. Z usročilom nam
pošljite denar ali pošilno nakaznico.
Pošilno plačamo mi, cene so:

Kose MOLDOVKE, najmočnejše, jam-
čene, 26—28—30—33 palecev dolge, so
po \$2.50, šest kos skupaj po \$2.00 vsaka.

Kose, ozje POLERANKE, ročno kovane,
30—32 palecev dolge, po \$1.50, 6
kos skupaj po \$1.00.

Kiepalno orodje po \$1.00, malo teje
po \$1.50.

Kosiča močna in trpežna, izdelana
doma na Kranjskem, po \$2.00, ta lažja
po \$1.50.

Brusilni kamni "Bergamo" po 75c,
manjši po 50c.

Oselniki po 50c.

Srpi, veliki za kiepati po \$1.00.
Ribežni za repo ribat po \$1.50.
Motike "Struške" ročno kovane pri Dobrem polju, letos kaljene nalazé
za ameriškano zemljo, po \$1.50.
Razpolijamo starokrajске šifane literne steklenice, cene so: 1/2 litra
90c, 1 liter \$1.25, 2 litra (štefan) \$2.00.

Naslov zapišite samo:

STEPHEN STONICH, CHISHOLM, MINN.

Razpolijamo tudi v vse kraje dobro zapakirane bakrene kotle s kapo in cevni.

Prihranite nekaj od svojega zaslužka

vsak plačilni dan in vložite
ga v našo varno in zanesljivo
banko. Začuden boste kako
hitro vaši prihranki rastejo
in vrhu tega vam plačamo mi
po 3% obrestni dvakrat v letu
ter iste prištejemo h glavnici.
Vlagate lahko v našo banko
prav tako zanesljivo kjerkoli
živite širok držav, kakor če
bi živeli v našem mestu. Pi-
šite nam za pojasnilo in do-
bite odgovor v svojem jeziku.

Ako držite denar doma, iz-
postavljen je raznim nevar-
nostim, kot tatovom in ognju
in dostikrat se ga potrebi
brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je
denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvigate ali deloma
ali celoma kot ga kdo potrebuje.

Naša banka ima tudi \$740.000 kapitala in rezervnega sklada, kar
je znak varnosti za vaš denar.

Skupne denarne vloge pa presegajo čez 5 milijonov dolarjev.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL.
Wm. Edmund, presid. Chas. G. Peary, bank.
Joseph Dunda, posred. kazi.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne tržijo doma brez obre-
sti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mest-
ne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občezna-
nih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti
na leto. Te obresti se lahko s odstriženimi kuponji
lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar,
lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondev je priporočati tudi pod-
pornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo
jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za
pojasnila v slovenskem jeziku, da vam določimo po-
nudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.
71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

A. Grdina & Sons
TRGOVINA S POHIŠTVOM IN
POGREBNI ZAVOD

6017-19 St. Clair Ave. - 1053 E. 62. St.
Cleveland, O.

Telefonska služba dan in noč:

Randolph 1881 ali pa Randolph 4550.
Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Eddy 5849.

Agitirajte za K. S. K. Jednote!